CALVINIST CONTACT

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

"YE ARE THE LIGHT OF THE WORLD." Matt. 5 : 14

SEPT. 19th, 1958 - No. 364 - 12 PAGES • P.O. BOX 312, ST. B, HAMILTON, ONT.

14th YEAR of PUBLICATION
Authorized as Second Class Mail, Post office Department, Ottawa, Ontario.

DE WERELD IS ANDERS GEWORDEN

door Rev. M. Vrieze

Jonge mensen kunnen soms in uiterst korte tijd totaal veranderen. Vorig jaar nog echt een jongen, slordig en slungelig. Vandaag ontmoet U hem en U hebt al meneer gezegd voor U eigenlijk goed gezien had wie het was. Een tijd geleden nog een kind, een meisje dat onder de ouderen nauwelijks meetelde. Vandaag staat iemand in de bus voor haar op . . .

Een bittere ervaring, een schokkend verdriet, een ernstige ziekte kan binnen een paar weken van iemand een ander mens maken. Je komt hem tegen en dan . . . . : "Kerel, ik ken je bijna niet meer terug. Wat ben jij veranderd. Je bent de oude niet meer!"

Dat is met onze wereld gebeurd. De wereld is de oude niet meer. Onze wereld is radicaal anders geworden. Een alomvattende wijziging heeft zich voltrokken die, zoals we dat plegen uit te drukken, het gelaat van de wereld onherkenbaar heeft veranderd. Een verandering overigens die maar niet van ophouden weet. Onze wereld blijft veranderen. Het blijft maar doorgaan. Ze komt niet tot rust. En het ontstellende daarbij is toch wel het adembenemend *tempo* van die grootscheepse wijziging.

Vroeger waren het bepaald de oudere mensen, de mensen op leeftijd, die het hadden over de "vervlogen tijden", en "de goede oude tijd". Het verbijsterende vandaag is wel dat je niet eens tot de oudere generatie behoeft te behoren om het uit eigen ervaring volledig eens te kunnen zijn met de titel van het kostelijke en steeds boeiende boekje van Eberhard Müller: "*De wereld is anders geworden*'.

*

De technische ontwikkeling in onze wereld werkt als een alles aangrijpende hurricane die het oude eenvoudig in een oogwenk wegvaagt en het hele terrein openlegt voor het glanzend gloednieuwe, het ongeachte en nimmer verwachte. De "gewone man" accepteert vandaag aan de dag, alsof het de gewoonste zaak van de wereld is, de resultaten van het technisch kunnen in zijn dagelijks leven. Hij aanvaardt als vanzelfsprekend dingen waarvan noch zijn ouders noch ook hijzelf jaren geleden ooit hadden durven dromen ze nog eens te bezitten. Is een radiotoestel, een electrische wasmachine, een electrische ijskast, een telefoon, een televisietoestel, een automatische verwarming, een . . . ach noem maar op, nog iets vreemds, iets opvallends in de woningen van de "gewone man"? Ach kom, de meesten vinden het veel ongewoner wanneer ze niet het laatste, meest moderne model van een of ander apparaat bezitten.

Wie denkt ook niet een ogenblik aan de enorme wijzigingen die zich voltrokken ten aanzien van de communicatie-middelen? De telefoonboeken worden steeds dikker, het aantal autonummerborden steeds talrijker, de nieuwsuitzendingen worden door steeds meerderen beluisterd of "gezien'. De reclame wordt steeds schreeuwender omdat alleen aan de luidst schreeuwenden het nog gelukken kan zich verstaanbaar te maken voor de zo gemakkelijk voor ieder bereikbare aanstaande koper.

*

Wie een moderne fabriek betreedt wordt er stil van: de automatisering, de efficiency, het tempo, de productiesnelheid. Er komt een ruime mate "tijd" vrij als nimmer tevoren. Er komt energie vrij in nooit eerder geziene hoeveelheid. De arbeider is minder vermoeid, hij is niet langer de man die physiek zware arbeid verricht.

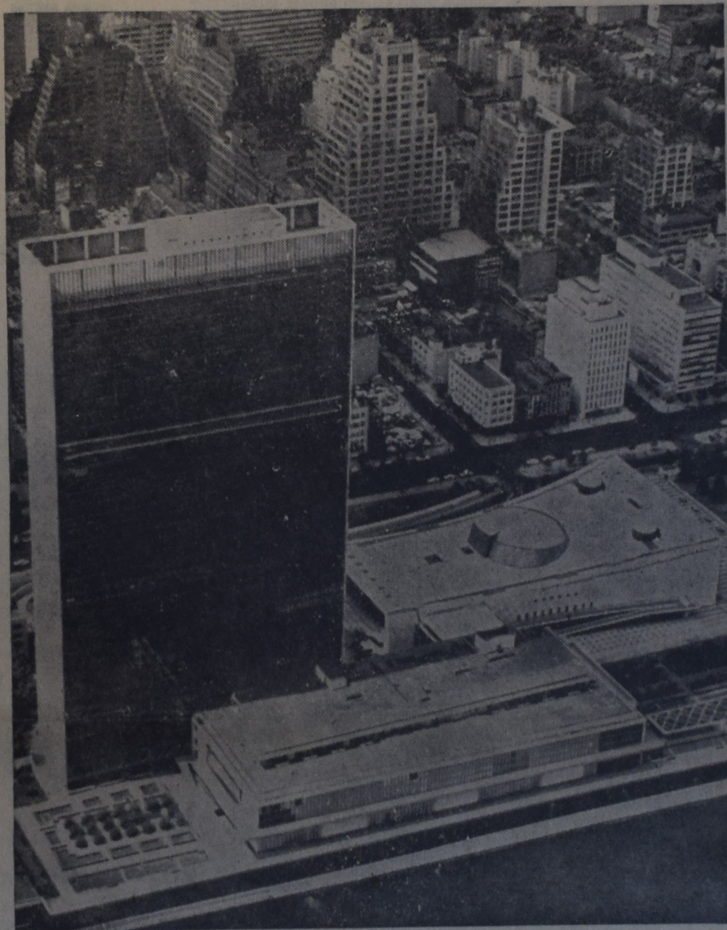
Maar de gelijkvormigheid, de grijze een-tonigheid, de nivellerende krachten zijn er ook en spelen hun rol. Er is de intrede der stijlloosheid, het verlies der eigen stijl vaak.

Maar ik behoef U al niet verder aan het denken te zetten. U bent met mij overtuigd dat de wereld anders is geworden en dat ze nog steeds aan het anders worden is, en dat niet alleen door de factoren waarvan we er nu enkele noemden. We weten dat de wereld zich verandert, ook al realiseren we ons niet allemaal precies hoe en in hoeverre de veranderingen zich bezig zijn te voltrekken.

*

"De menselijke samenleving beleeft sinds een eeuw een wijziging van geheel haar innerlijke structuur, die geen der veranderingen, die in vroeger tijden het gelaat der

(Vervolg op pag. 2)

UNITED NATIONS HOOFDKWARTIER TE NEW YORK

De ogen der wereld zijn gericht op dit enorme gebouwencomplex, waar zovele belangrijke wereldvragen besproken worden. Een van deze vraagstukken is de Chinese kwestie, waarover Prof. Dr. L. W. G. Scholten in dit nummer schrijft. Canada neemt een actief aandeel in het werk van de Verenigde Naties en de Canadese stem is daar dikwijls een welkom geluid.

SPANNINGEN OM CHINA

De Vaart der Volken
door
Prof. Dr. L. W. G. Scholten

Terstond na het bekend worden van de geheime samenkomst van Mao Tsje Toeng en Chroestjow begreep men, dat het hier ging om zeer belangrijke zaken. Het was niet waarschijnlijk, dat Chroestjow alleen naar Peking was gereisd, om daar met de leider van het Rode China te overleggen over het al of niet houden van een topconferentie betreffende de kwestie van het Midden Oosten. Ook was het niet een vraagstuk van de eerste rang, in hoever beiden het eens waren over de wijze, waarop Tito het algemene beginsel van het communisme wilde uitwerken. De volledige ommekeer in de staatkunde van Rusland, blijkende uit het afwijzen van de topconferentie, maakt het waarschijnlijk, dat hier zeer belangrijke zaken besproken zijn en dat bij dit gesprek het hoofdaccent niet gelegen heeft bij Chroestjow, maar bij Mao Tsje Toeng. Anders had deze niet zo uitdrukkelijk de toezegging gevraagd en verkregen over de beschikbaarstelling van atoomprojectielen.

Nu is dit resultaat reeds lang te verwachten geweest. Steeds hebben wij er op gewezen, dat het zeer onwaarschijnlijk zou zijn, dat China zijn staatkunde zou laten beheersen door richtlijnen uit Moskou. Daartegen pleit toch de grote historische traditie van het oudste en grootste rijk van de wereld, maar ook het zelfbewustzijn van de huidige leider van China en zijn scherpe inzicht in wat met het huidige Chinese volk mogelijk is. China zal nooit bereid zijn op de duur aan de leiband van Moskou te lopen.

Op de bijzondere verschilpunten tussen China en Rusland gaan wij thans niet weer in. Want hetgeen de aandacht heeft getrokken was niet zo zeer iets dat China in tegenspraak kan brengen met Rusland, maar een onderdeel van de doodgewone Chinese politiek in haar drang naar de Grote Oceaan. Het is namelijk zo, dat een van de vaste gegevens van de staatkunde van China altijd geweest is het streven aan de kust geen steunpunten toe te laten van een vreemde mogendheid.

Uitvloeisel van hetzelfde standpunt is het optreden van China in Indo China. Ook daar moet vreemde invloed verdreven worden. En in al die gebieden, ook in Thailand, gaat de stille penetratie door emigratie verder. De Chinese invloed stijgt in het Oosten en Zuiden van Azië met de dag. Vandaar dat het ook zo belangrijk is te letten op de ontwikkeling in Indonesië. Het is voldoende bekend, hoe grote bewondering Soekarno heeft voor Mao Tsje Toeng.

In dit opzicht is ook het bericht van grote betekenis, dat men in Indonesië bezig is de invloed van alle organisaties, die verwant zijn aan het China van Tsjang Kai, zoals de Kwo Ming Tang, te breken. Is ook dat een onderdeel van de uitbreiding van de invloed van het Rode China, naar het Zuid Oosten en dan verder naar Australië?

Een machtspositie

Van de zijde van China gezien is dus het rumoer, dat gemaakt wordt om de kleine eilanden tegenover het vasteland van Azië en liggende in de straat van Formosa zuiver een uiting van het nationale streven van China. Met de tegenstelling tussen Washington en Moskou staat dat alles alleen indirect in verband, inzover, dat de ideologie van het rode China ook het communisme is.

Maar van de andere zijde heeft het wel met die tegenstelling te maken. Daardoor wordt het inzicht in de huidige verwikkelingen zo moeilijk te verkrijgen.

De aanvallen op Quemoy en Madzu zijn van de ene zijde doodgewoon uiting van een tot expansie neigende opgaande staat. Van de andere zijde is het de verdediging van een steunpunt in de strijd tegen het wereldcommunisme. Voor de daaruit voortvloeiende consequenties is dat zo belangrijk. Mocht de onderneming tegen deze eilanden mislukken, dan is dat voor China een tegenslag, zoals het die wel meer heeft moeten incasseren.

Onverminderd gaat China voort met de versterking van zijn eigen macht. Maar als de onderneming gelukt heeft de anticommunistische alliantie een tegenslag gekregen, die van grote betekenis kan zijn. In de ring om Rusland is een van de schakels verzwakt.

In het begin van deze eeuw hadden de Verenigde Staten hun Stille Oceaanpolitiek te bepalen ten opzichte van drie mogendheden, Japan, China en Rusland. Met China

(Vervolg op pagina 4)

CHURCHILL 50 JAAR GETROUWD

Op 12 September vierde Sir Winston Churchill met zijn vrouw "Clemmie" hun gouden huwelijksfeest. Ze wonen nu samen in Churchills zomerverblijf te Chartwell, maar er gaan geruchten, dat zij om gezondheidsredenen zich metterwoon zullen gaan vestigen in het Zuiden van Frankrijk en alleen tijdens de zomer Engeland zullen bezoeken.

De wereld is anders geworden

(Vervolg van pagina 1)

mensheid wijzigden, in betekenis evenaart. Het feit, dat de betekenis dezer verandering voor de dienst der Kerk tot nu toe slechts voor een zeer gering deel onderzocht en doorzien is, is de oorzaak van de ontgoocheling van millioenen ten opzichte van de Kerk en van de vertwijfeling van vele trouwe dienaren der Kerk aan hun ambt. Misschien heeft de wereld nog nooit met zulk een brandende verwachting naar de boodschap van de Kerk uitgezien als heden, omdat nog nimmer zo zonneklaar werd dat zij, zonder de boodschap van de liefde Gods, aan haar onopgeloste problemen te gronde moet gaan. Daarom is bezinning der Kerk op de veranderingen in het karakter der tegenwoordige wereld en de ontsluiting van een nieuwe toegang tot de christelijke boodschap voor de mensen die in deze wereld leven, de beslissende eis in het heden der mensheid."

Met deze, zijn bedoeling glashelder omschrijvende, zinnen begint Eberhard Müller, vooraanstaande figuur in de Evangelische Kirche, een boekje dat ik maar niet alleen in de handen van onze predikanten en kerkelijke arbeiders, maar ook in de handen van menig immigrant - lezer - van - ons - blad zou wensen.

We kunnen dit boekje niet afdoen met een paar zoetsappige opmerkingen van dat er heel wat lezenswaardigs in staat, maar dat we hier en daar toch ook wel een paar bedenkingen hebben, en dat het vlot geschreven is en zo meer. Dit boekje zal voor menig lezer een verbluffende ontdekkingsreis-in kort-bestek zijn. Het zal menig immigrant tot (mag ik het afgesleten woord hier gebruiken) existentieel nadenken brengen over zaken die in feite vele kerken en vele kerkelijke arbeiders nog steeds voorbij schijnen te gaan. Het zal menigeen tot verbazing brengen. Het zal menig ambtsdrager in onze kerken iets laten zien dat hij nog nooit heeft gezien. Wanneer het tenminste gelezen wordt, ik bedoel: ook door hen die soortgelijke lectuur maar liever aan anderen overlaten.

*

Müller's boekje heeft drie hoofdstukken. In het eerste beschrijft hij op rake en klare wijze het feit dat de wereld anders is geworden speciaal met het oog op de relatie van deze wereld tot de kerkelijke arbeid. "Sedert een eeuw kan men waarnemen hoe de ene beroepsgroep na de andere wordt aangegrepen door een geestelijke ontwikkeling, die haar met onweerstaanbare kracht van de kerk dreigt te vervreemden. Het tijdstip waarop deze ontwikkeling bij de afzonderlijke groepen begint valt bijna overal samen met het moment waarop de betrokken beroepsgroep in het gerationaliseerde arbeidsproces der moderne techniek wordt opgenomen."

"Bijna alle beroepen hebben tegenwoordig een geheimtaal ontwikkeld en overwegen in hun denken eigen problemen waarover thuis niet wordt gesproken en waarvan daarom ook de predikant geen vermoeden heeft".

"Tot de gevaarlijkste veranderingen van onze wereld behoren echter het verlies van de stilte en de opvoeringen van het levens- en arbeidstempo, die het den moderne mens vaak niet meer mogelijk maken om met innerlijke rust te spreken en te luisteren."

Ziehier een enkele typerende zin.

Het tweede hoofdstuk bespreekt de plaats der Kerk in de moderne arbeiderswereld. Müller is zelf, en brengt zijn lezers, diep onder de indruk van wat hij noemt de witte vlek op de kerkelijke landkaart, de werkplaats waar de moderne arbeider werkt en leeft, de atmosfeer van haat onafgebroken inademt en alleen nog daar te bereiken valt waar zijn "taal" gesproken wordt en zijn 'buiten" onbekende problemen glashelder worden aangesproken.

In zijn derde hoofdstuk over de opwekking der plaatselijke gemeenten gaat hij daar nader op in, gegrepen door de idee van een geheel apart soort "team-work".

*

Men behoeft het met Müller niet steeds eens te zijn om al lezende toe te geven dat hier uiterst belangrijke gedachten worden geformuleerd. De situatie waarin hij staat, de kerk waarin hij leeft — de Evangelische Kirche in Duitsland — is in wat hij schrijft steeds verondersteld. Wij verkeren in een andere situatie veelszins. Maar wat in het inleidend woord tot dit boekje De Gaay Fortman zegt is volkomen terecht: " . . . wij hebben n o g de gelegenheid de waarschuwingen van Müller ter harte te nemen."

De mogenlijkheden voor een kerk van reformatorische stempel zijn in Canada ongetwijfeld minder talrijk dan in Nederland. Maar wie bedenkt hoe diepingrijpend de immigratie in onze geïndustrialiseerde wereld mensen en verhoudingen aanpakt zal juist ook in de Canadese "immigranten-kerk" in diepe ernst willen nadenken over de probleemstellingen die ons worden geboden in het boekje "De wereld is anders geworden".

Calgary. M. Vrieze

DE WERELD IS ANDERS GEWORDEN, door Dr. Eberhard Müller, vertaald door Drs. C. C. Addink, met een woord vooraf door Prof. Mr. W. F. De Gaay Fortman. 3de druk. Uitgave T. Wever, Franeker.

Paspoort in orde?

Voor immigranten in Canada die een bezoek aan de Verenigde Staten wensen te brengen, zal per 1 October a.s. een nieuwe regeling ingaan, die het bezit van een geldig paspoort vereist of een Canadees bewijs van identiteit.

De Amerikaanse Ambassade heeft bekendgemaakt dat "landed immigrants" in Canada bij het overschrijden van de Amerikaanse grens met ingang van 1 October niet alleen een bezoekersvisum moeten hebben, maar ook een geldig "travel document", d.w.z. een paspoort, waarvan de geldigheid niet eerder verlopen is dan zes maanden na het begin van het bezoek aan de Ver. Staten of een Canadian Certificate of Identity met dezelfde geldigheidsduur.

Deze bepalingen gelden niet voor Canadese burgers en British subjects. Zij hebben voor een bezoek aan de Ver. Staten ook geen visum nodig. Van hen wordt alleen gevraagd dat zij bij de grens hun nationaliteit of status schriftelijk kunnen bewijzen.

Paspoorten van Nederlandse immigranten, waarvan de geldigheidsduur verlopen is, kunnen in de meeste gevallen verlengd worden door een Nederlands Consulaat. Personen die om de een of andere reden geen verlenging van hun paspoort kunnen krijgen, dienen een Canadian Certificate of Identity aan te vragen bij het Canadian Passport Office, Ottawa, Ont.

EEN CHRISTELIJKE KIESVERENIGING

De belangstelling onder de immigranten voor het Canadese staatkundig leven stijgt. Men raakt wat beter gewend aan de berichtgeving in het Canadese dagblad,° velen lezen ook een magazine dat een stem laat horen op politiek terrein en met het aanvaarden van het Canadees burgerschap komt ook het besef, dat men zich niet altijd afzijdig kan houden.

Het is opmerkelijk, dat men zich dan plotseling gaat wenden tot Calvinist-Contact met het verzoek om meer politieke voorlichting, soms zelfs met een verwijt over een tekort daaraan. Het grappige daarvan is, dat C.C. al meer dan vier jaren positieve politieke voorlichting heeft trachten te geven, maar dat men dergelijke artikelen, waar men nu om vraagt, indertijd zonder meer oversloeg.

Men was er nog niet aan toe, op dat moment. En naderhand is men vergeten, dat b.v. de Social Credit Partij, waarover deze week weer een verzoek binnenkwam, al driemaal in C.C. uitvoerig is besproken in de laatste jaren.

Dat wil helemaal niet zeggen, dat C.C. nu voldoende heeft gedaan. En we zullen ook rekening moeten houden met het eigenaardige verschijnsel, dat de belangstelling voor de Canadese politiek onder onze immigranten pas wakker wordt geruime tijd nadat zij zich in Canada vestigen. Zo zal dus zolang er nog nieuwe immigranten binnenkomen, C.C. regelmatig dit soort politieke voorlichting dienen te herhalen, al zullen we dat zeker proberen te doen op een manier, die voor al onze lezers aantrekkelijk en nuttig is.

★

Een bijzonder interessant gedeelte van onze politieke scholing kan echter niet op deze wijze worden uitgevoerd, en daarop willen wij deze keer de aandacht vestigen. Wie de artikelen en beschouwingen in C.C. gevolgd heeft rondom de laast gehouden verkiezingen, weet nog, dat men in Canada meer dan in Nederland, stemt op personen inplaats van op partijen. En U herinnert zich nog, dat het advies van C.C. bij de laatste verkiezing was: Stemt zo mogelijk op een persoon, waarvan U weet of aanneemt, dat hij een Christen is, om op die manier een volksvertegenwoordiging te krijgen, waarin begrip bestaat voor christelijke belangen en actie.

De grote vraag is maar: Hoe weet ik nu, wie ik stemmen moet? Hoe leer ik al die candidaten kennen ?

Het is eenvoudig onmogelijk voor U, om met alle candidaten in Uw district, voor het parlement, voor de provinciale volksvertegenwoordiging en de plaatselijke overheid, een onderhoud te hebben om hen te toetsen. Het is ook voor een blad als Calvinist-Contact onmogelijk, al onze lezers van Nova Scotia tot British Columbia in te lichten over de personen in hun omgeving. En toch zal ons steeds meer duidelijk worden, dat dit een bijzonder belangrijk punt is.

★

Er zijn ongetwijfeld onder de candidaten van verschillende partijen mensen, waarvan wij reeds nu weten, dat zij volkomen afwijzend staan tegenover de gedachte, dat godsdienst en politiek behoren samen te gaan. Er zijn echter ook Canadese politice, waarvan bekend is, dat zij godsdienstig zijn. Onze Prime Minister, John Diefenbaker is een trouw lid van de Baptist Church en wij hebben hem eens in een Canadese kerk horen spreken over "Godsdienst en Politiek". Zo zijn er ook in de provinciale en plaatselijke kringen personen te vinden, die onze aandacht waard zijn. Het gaat er nu maar om, een manier te vinden om onze keus te kunnen bepalen zodra wij geroepen worden, om met onze stem een burgerplicht te vervullen in gehoorzaamheid aan Gods wetten. We kunnen daarmee niet wachten tot de dag voor de verkiezingen.

★

Wij willen nu nog eens herinneren aan de oproep, die onze medewerker Dave Valstar indertijd heeft gedaan in dit blad tot oprichting van Christelijke Politieke Studiegroepen. Voor zover ons bekend is er nog maar één zo'n groep opgericht, n.l. te Sarnia.

Nu denkt men bij het woord Studiegroep al gauw aan taaie inleidingen en referaten, met moeilijke (soms doodlopende) besprekingen, enz. Daarom zouden wij thans, hetzelfde idee ondersteunende, er een andere naam aan willen geven: Christelijke Kiesvereniging. Geen Anti-revolutionaire of Christelijk Historische kiesvereniging; ook geen Progressive Conservative of Social Credit kiesvereniging, maar een Christelijke Kiesvereniging (letterlijk vertaald Christian Electoral Association) waarin wij ons gezamenljk kunnen bezinnen op het vraagstuk, hoe wij ons stemrecht, vooral plaatselijk en provinciaal, hebben uit te oefenen.

Men mene niet, dat alleen de partijen en het landsbestuur onze aandacht verdienen. Integendeel, ook de provinciale politiek is voor ons van grote betekenis. Het zijn de provinciale wetten, waarmee o.a. onze Christelijke Sociale actie (de C.L.A.) staat of valt en ook de onderwijswetgeving wordt in de provinciale parlementen geregeld.

Wanneer wij plaatselijk eens een avond organiseerden om vragen te stellen en van gedachten te wisselen met een lid van het provinciaal bestuur, dan mogen wij rustig aannemen, dat daarvoor grote belangstelling zal bestaan. Op die manier kunnen wij beginnen te peilen, welke krachten er onder de Canadese politici schuilen en kunnen wij door ons getuigenis reeds nu als burgers of toekomstige burgers van dit land onze politieke roeping beginnen te vervullen.

Ad. O.

ON YOUR WAY

ABIDING IN CHRIST.

"Abide in me, and I in you." John 15:4a.

Jesus uses he figure of the vine and the branches. And in connection with this figure He says, "Abide in me, and I in you." Christ here teaches His followers the need of constant spiritual contact with their Savior and Lord. He wants them to remember above all things, that they must abide in Him.

Christ was fully aware of the danger which threatened His disciples at that time. That same night in which He spoke these words, all the disciples forsook Him and fled. The danger that they might not abide in Him was not imaginary. Judas that night forsook Christ, never to return. And Peter was very close to it. So there certainly was greet need of the exhortation of the Master to abive in Him.

There is the same need today. It is always necessary to urge the followers of Christ to abide in Him. From our human point of view, there is danger all the time of forsaking Christ. Our sinful heart is always inclined to turn away. And when there are added the temptations of the world and the trials of life, we are all the more in danger.

"Abide in me," says the Master. Keep up personal contact with the Savior. Apart from Him, we are lost. Our salvation depends upon spiritual union with Christ. We must be living branches in the true Vine. We must be conscius of spiritual contact with the Savior.

Just what does this mean? We can conceive of more than one kind of contact and union. For example, I may say that I am one with my teacher. He has inspired me with his teaching. His principles are mine. We are one in thought and principle. This is mental contact and union.

Two men are engaged in the same business. They join hands in a common task. These two men are one in purpose.

Here are husband and wife. They love each other sincerely and devotedly. Their lives are intertwined. Theirs is a union of love.

Now look at your hand. Your hand is an important member of your body. So is the foot. So also the eye and the ear, and the several members of the body. There are members, yet one body. Here is a union of life.

Between Christ and His people there is a union of principle. They have imbibed His teaching. There is a union of purpose. His will is theirs. There is a union of love. He loves His people with an everlasting love; and if you belong to His people, you will say with the aposte John: "We love Him because He first loved us." (1 John 4:19) But beneath it all is a union of life. He has through His Spirit implanted a part of Himself in His own. Just as the branch is part of the vine, and the hand is part of the body, so believers are one with Christ. It is this close relation, this intimate union, which Christ has in mind when He says: "Abide in Me and I in you."

And as a result of this union, we shall be able to produce the fruit which God desires and requires of us.

C. Spoelhof.

DE VAART DER VOLKEN

had men eigenlijk alleen economische relaties. Bekend is het gezegde van een Amerikaanse staatsman: Indien elke inwoner van China per jaar een dollar besteedt aan de inkoop van Amerikaanse goederen, is er geen werkloosheid in de Verenigde Staten.

De Verenigde Staten bouwden toen geleidelijk een maritieme steunpunten-gordel oplopende van de Amerikaanse westkust over Pearl Harbour in een grote vierhoek met de punt gericht op Guam naar de kust van Azië. Later werd deze maritieme vierhoek nog meer versterkt.

Formosa steunpunt

En zo lag het voor de hand, dat de Verenigde Staten na de volledige mislukking van hun politiek in China zich vastgezet hebben op Formosa als bondgenoot van Tsjang Kai Sjek. Zij hebben hier hun enorme zevende vloot gedirigeerd, een vloot, die in staat is zowel aanvallend als verdedigend op te treden. En met de technisch haast volmaakte middelen staat deze vloot in dagelijks contact met het Amerikaanse hoofdkwartier.

Nu is Formosa zelf een voldoende groot gebied om een vast steunpunt te bieden dat eventuele luchtaanvallen behoorlijk kan doorstaan. Meer dan een half millioen soldaten, behoorlijk uitgerust met Amerikaanse hulp staan daar klaar om een aanval van het Rode China af te weren. Maar nu heeft men vlak onder de Chinese kust, slechts een tweetal kilometer daarvan verwijderd, een paar eilandengroepen, die als luisterposten kunnen dienstdoen. Op zich zelf zijn ze van geringe strategische waarde. De straat van Formosa zelf is honderdvijftig kilometer breed, dus die twee kilometer leggen geen gewicht in de schaal voor het overbruggen van de afstand van het vasteland naar Formosa. Maar voor een eventuele aanval naar het vasteland zijn ze van grote betekenis. En vandaar dat China dus, gedachtig aan het oude beginsel ook hier een invalspoort van vreemdelingen wil afgrendelen.

Het is dus geen afleidingsmanoeuvre, om de aandacht van het Midden Oosten af te leiden. Het is een uiting van zelfstandige Chinese staatkunde, thans gevoerd met klein materieel, en niet de eerste. Want in het begin van 1955 hebben zich ook reeds donkere wolken samengetrokken over Formosa. In December 1954 hadden de Verenigde Staten met de nationalistisch-Chinese regering op Formosa een verdrag gesloten, waarin was vastgesteld, dat zij elkaar zouden steunen bij een communistische aanval op Formosa en op de Pescadores of Visserseilanden, die in een krin om Formosa liggen. Verder gold dit verdrag ook al die gebieden, die bij gemeenschappelijke overeenkomst daarvoor zouden worden aangewezen.

Dat gaf enige onzekerheid ten aanzien van de eilandengroepen op de kust. Op 18 Januari 1955 deden de rode Chinezen dan ook een aanval op het eilandje Yikinag en wat later begonnen zij een aanval op de Tachengroep.

Met behulp van de Amerikaanse zevende vloot werd de bevolking van deze eilandengroep naar Formosa geëvacueerd, waarna de communisten deze eilanden hebben bezet.

Toen reeds lag het voor de hand, dat de volgende aanval zou gaan tegen Quemoy en Madzu, die ook op de kust lagen.

Van het begin af hebben de Amerikanen geweigerd ook deze eilanden gemeenschappelijk te verdedigen, tenzij, en dat is op het ogenblik van zo groot gewicht, een aanval op deze eilanden een begin zou zijn van een algemene aanval op Formosa. Het gevolg daarvan was, dat de Chinese nationalisten verklaarden, dat zij met of zonder Amerikaanse steun Quemoy en Madzu zouden verdedigen. Na meer dan twee maanden van onzekerheid over een aldoor dreigende oorlog deelde de minister-president van het Rode China op 23 April 1955 mede, dat zijn regering bereid was te onderhandelen over de vermindering van de spanningen in de straat van Formosa. Zo liet China enkele Amerikaanse krijgsgevangenen los. In de zomer werden inderdaad diplomaten aangewezen om te komen tot een overeenkomst tot wederzijdse non-interventie. Sindsdien bleven de moeilijkheden enige maanden in de toestand, waarin zij verkeerden.

Bondgenoten

Maar ieder gevoelde, dat het zo niet kon blijven. Want de nationalistische regering van Formosa heeft hetzelfde geduld van de regering te Peking. Zij geeft de hoop niet op eenmaal het gehele China weer onder haar macht te krijgen. Toen dan ook in de zomer van 1956 door Tsjoe En Lai werd verklaard, dat men bereid was Formosa op vreedzame wijze te bevrijden van zijn onderdrukkers, verklaarde de regering van Tsjang Kai Sjek onmiddellijk, dat niet Formosa van zijn onderdrukkers behoefde bevrijd te worden, maar wel het gehele vasteland van China, omdat dit gebukt ging onder communistische terreur. Formosa is vrij en wordt geregeerd langs democratische weg met steun van het democratische westen. En inderdaad kon Formosa in dat jaar wijzen op een bijzondere groei van de welvaart en vooral de export nam met grote sprongen toe. Op sleutelposities in Zuid Oost Azië werden steunpunten van de nationalistische handel geopend. Zo naar Thailand, naar Viet Nam en naar Laos en Cambodja. Ook werd het economisch verkeer met Japan zeer versterkt. Dit ging gemakkelijk, omdat Formosa tal van jaren onder Japans bewind had gestaan. Maar ondanks deze groei bleef men toch nog voor een groot gedeelte afhankelijk van steun van de Verenigde Staten.

Wel werd de militaire kracht zeer versterkt. In Maart 1956 werden negen nieuwe divisies gevormd en na een grondige oefening bij de verdediging van Formosa ingeschakeld. Een gedeelte van de uitrusting werd door de Verenigde Staten geleverd. In Maart 1956 kwam Dulles in deze streken voor zijn gewone inspectie. Hij had toen een langdurig onderhoud met Tsang Kai Sjek. Het grootste gedeelte van de besprekingen liep over de zogenaamde coëxistentie-politiek van communisten en niet-communisten. Toen enkele maanden later ook de Amerikaanse vice-president Nixon deze streken bezocht verklaarde hij uitdrukkelijk, dat de Verenigde Staten maar één regering erkenden als de wettige regering van China en dat was die van Tsjang Kai Sjek. Hij verzekerde het nationalistische China dan ook alle steun.

Thans leven wij nog onder dezelfde verhoudingen. Slechts is de vloot van Amerika in deze gebieden zeer versterkt.

Maar nog steeds blijft de regering te Washington bij het zo juist vermelde stelsel. Indien de aanval op Quemoy en Madzu een onderdeel is van een algemene aanval op Formosa zijn de Verenigde Staten verplicht in te grijpen. Verder wijzen zij voortdurend in steeds duidelijker termen op de verantwoordelijkheid van de regering te Peking voor hun daden. Zij spelen met vuur en elk ogenblik kan uit hun actie een groot conflict volgen. Maar aan de andere zijde heeft Chroestjow ook telkens zijn waarschuwing tot de Verenigde Staten gericht.

(Uitgezonden voor de N.C.R.V.)

ONTARIO CHR. SCHOOL RALLY

A popular rally that promises to be a big event for all proponents of Christian instruction is scheduled to be held in Toronto on October 18 (or possibly on October 11).

Plans for this first All-Ontario Christian School Rally have been made by representatives of three organizations having a special interest in the promotion of Christian education on various levels.

The committee which has done the ground-work in organizing this rally is composed of the Revs. H. A. Venema (Toronto) and R. Wildschut (Springdale), representing the Ontario Alliance of Christian Schools; Mr. S. Kapinga (Guelph) and the Rev. A. J. Vanden Pol (Drayton), for the Hamilton District Christian High School Society; and the Rev. F. Guillaume (Toronto) and Mr. C. C. Vande Riet (Weston), on behalf of the Association for Reformed Scientific Studies.

Prominent speakers will appear to give popular lectures on topics of special interest to Christian education enthusiasts. The Saturday morning speaker will be the Rev. William Kok, who has wide experience in the field of Christian education. Besides a long career as a successful pastor, he has taught elementary school, has served as assistant to the president of Calvin College, and is presently working with teen-agers as a teacher of Bible in a Christian High School. He has been a frequent speaker at conventions of church and school organizations. His address will be given in the English language.

A world-renowned teacher and philosopher will appear on the platform in the afternoon. He is Dr. H. Dooyeweerd, professor of jurisprudence at the Free University of Amsterdam. Dr. Dooyeweerd, a lawyer, has been guest lecturer at Calvin College, Grand Rapids, Michigan, and has been invited to speak at major colleges and universities in Canada and the United States. He will lecture at the University of Toronto on October 20 and 21. "Who is Man" will be the topic of Dr. Dooyeweerd's address at the All-Ontario Rally.

Arrangements are being completed for a large attendance at the rally, which will be held in the spacious Second Christian Reformed Church of Toronto. This church is located on Albion Road, in the Weston-Rexdale area, and is easily reached by car from all the leading highways. Ample parking facilities are available.

Admittance to the entire rally will be by the purchase of printed programmes. These will be available at the doors at the low price of $ 1.00 each.

In the morning, coffee and cake or cookies will be available from 9:30 until the opening of the rally at 10:30. The afternoon meeting will begin at 1:30 and will end at about 3:30, giving those from more distant points in Ontario the opportunity to return home before Sunday.

This All-Ontario Christian School Rally promises to be a big day and should do much to stimulate interest in the cause of Christian education.

CALVINIST-CONTACT
DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY
P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.
Phone LI 5-4636

Advertisements may also be sent:
for Metropolitan-Toronto to: VandeRiet's Bookstore, 215 Main St. N., Weston, Ont. Phone CH 1-3308.
for Edmonton, Alta. to: 9328 Jasper Ave., Edmonton, Alta.

Calvinist-Contact is published Friday every week.
Closing date: Saturday before date of issue.
Subscription price: $ 4.00 per year.

Published by B & K - Press, Hamilton, Ont., on behalf of the Calvinist-Contact Publishing Association.

Onder de SCHEMERLAMP

Beste Lezeressen,

Dit zijn de laatste weken van de zomer en de bomen en struiken zijn al aan het verkleuren. De gedachte, dat de uitbundige pracht van deze heerlijke zomer bijna voorbij is, stemt een beetje weemoedig. Is het niet of alles hier feller en driftiger bloeit dan in Holland? Als ik aan dat kleine land denk, zie ik het altijd gehuld in een grijze nevel, die de kleuren verzacht en verinnigt. Hier zijn de kleuren heller en stralend. Een andere schoonheid, maar de immigrant, die hiervoor geen oog heeft, is te beklagen!

★

September, dat betekent voor ons kroost het einde van de vacantie en het terugvallen in de bekende dagindeling van 9 tot 4. Wat een rust, vindt U niet, dat die drukteschoppers weer naar school zijn?

Voor ons betekent het ook de aanvang van het nieuwe vergaderseizoen. Dad heeft al een meeting nu en dan en duikt weer langzaam in de stroom van winter-activiteiten. Mom duikt niet zo diep! Haar avonden zijn haar dierbaar en wanneer ze er één van weggeeft, dan moet het al voor een goede zaak zijn. Er zijn zelfs dames onder ons, die helemaal aan de kant blijven staan en van verre alles aankijken met die afwerende blik in hun ogen van: "Mij krijg je niet te zien!"

Nu moet U van mij geen lezing verwachten over: hoe nuttig het toch wel is om deel te nemen aan het werk van vereniging, club, kring en wat dies meer zij. Er zijn massa's mannen, die dat veel beter en overtuigender kunnen en tot hun verwondering telkens opnieuw constateren, dat een zekere categorie van onze mensen altijd afzijdig blijft. Uw briefschrijfster is nogal nuchter en noteert alleen, dat alle gebruikte argumenten om deze mensen tot lid worden te bewegen, afstuiten op dit ene antwoord, compleet met schouderophalen: "Ach, dat is niets voor mij, ik voel me daar niet thuis!"

Tja, dat is erg jammer. Hoewel ik alle verenigingen een voorspoedig seizoen en een groeiend ledenaantal toewens, blijft het feit er liggen, dat er nu eenmaal vrouwen zijn, die je met geen stok naar een V.V. kunt krijgen, evenals er mannen zijn, die liever vier banden verwisselen dan een avond naar een M.V. te gaan. Naast het georganiseerde werk van club en vereniging zijn er in de komende maanden echter zo dikwijls andere dingen, waarvoor Uw medewerking en belangstelling gevraagd wordt. Dat kan zijn: een gemeente-avond, een school-avond, een bazar, een jeugdfeest enz. Toe, drijft U die afzijdigheid dan niet zover, dat U ook daar vandaan blijft, want — en dit is nu mijn enig argument — U wordt er zo eenzaam door. Iemand, die er maar losjes bijhangt.

De meest gehoorde klacht onder ons is: je hebt hier zo weinig... er is nooit wat te doen... en àls je nog eens ergens heen gaat, is het er zo'n stijve boel ... niets aan! Ja, daar hebben we het nu! En het is nog waar ook. Maar juist U, die er niets aan vindt, moet blijven komen en Uw best doen om daarin verandering te brengen.

★

Wat het is, dat dergelijke gemeente-avonden en feestvergaderingen zo anders en stijver maakt dan we in Holland gewend waren, daarnaar kan ik slechts gissen. Is het omdat we, komende uit steden, dorpen en van het platteland, hier in Canada op een hoop gegooid zijn, samen met alle verschillen in milieu, opvoeding en gewoonten? Of is het die dweperig aandoende over-godsdienstigheid, zelfs onder onze Young People, die op een of andere mysterieuze wijze onze kring binnengeslopen is en de sfeer onder ons soms zo maakt, dat sommigen zeggen: "Dat was eenmaal, maar daar ga ik nooit meer heen!"

Dan wordt het toch hoog tijd, dat we daar eens iets aan gaan doen, vindt U ook niet? Als er in Uw community binnenkort een samenzijn op het program staat, maak er dan eens een leuke en vlotte avond van. Het is helemaal niet nodig om, wanneer we als Christenen midden in de week bij elkaar zijn, de hele avond uit de Psalter Hymnal te zingen en gebeden aan te horen van 10 minuten lang, zoals mij meermalen overkomen is. Eerlijk gezegd, zoiets vind ik overdreven en vaak onstichtelijk. Het wordt ook niet verwacht door de Heer, die zo ontroerend meewerkte om de bruiloft te Kana ongestoord te doen verlopen.

Een vlot programma, waaraan ook de jongelui meedoen, b.v. wat muziek, (waarom leren we nooit eens samen zo'n enig Engels volksliedje of een negro song?) een recitatie of toneelstukje, een panel-discussion over iets grappigs of een korte behandeling van een interessant onderwerp, (dat behoeft heus niet altijd over de zending of de opvoeding te gaan!) misschien een aardig filmpje, maar in elk geval.... een uitgebreide koffiepauze, waarin vriendschapsbanden aangeknoopt en verstevigd kunnen worden.

Ziedaar een recept, waarvan m.i. een smakelijk product verwacht kan worden, mits het met vrolijkheid en luchtigheid gehanteerd wordt. Ja, die laatste twee dingen ontbreken zo vaak bij ons. Niet ten onrechte wordt beweerd, dat Nederlanders alles kunnen, behalve samen feest vieren. En dat komt nergens zo scherp uit als onder immigranten.

We worden veel te stijf en veel te serieus. We denken altijd maar aan onze plannen en ons werk en hebben ook wel eens teveel zorgen om kerk en jeugd enz. Zakken vol problemen! Maar overdaad schaadt. Altijd serieus zijn, nooit eens zorgeloos blij en onbekommerd zijn, dat is niet goed voor een mens. En ook daarbij moeten we elkaar kunnen helpen, anders worden we een stel uitgedroogde zuurpruimen, die voor de buitenwereld allesbehalve aantrekkelijk zijn.

Jammer, dat dit geen radio-babbel is, anders zou ik nu tot besluit zo'n meeslepend Zigeunerwijsje voor U draaien, waarbij alle voeten mee gaan wippen. Tot de volgende maal, vrolijke groeten van Uw

SASKIA.

A FINE IDEA

Dear Sir:

Please find enclosed a cheque for a yearly subscription on "Calvinist-Contact". In name of our Young Women's Society of the Chr. Ref. Church of Strathroy we wish to give our new minister Rev. H. De Moor from the Netherlands a little gift in the way of giving him a full year's subscription of your paper . . ."

Jean Vander Borgh, secr.

ANKE

door

FOKA VAN LOON

KORTE INNHOUDs De levenslustige Anke, waarmee we vorige week kennismaakten, is zo ongelukkig geweest om met een natte voet thuis te komen op de ene dag in de week, dat haar Moeder zoiets nu juist niet verdragen kan, op Marktdag, die voor Moeder van Dalen zo moeilijk is, omdat haar man op de markt dikwijls een borreltje teveel drinkt. Anke heeft er dan ook danig van langs gehad en is weer naar buiten gevlucht . . .

(2)

Dan klimt ze moe en verdrietig op het hek, dat het weiland van buurman afsluit.

Haar voeten zet ze op een sport, het hoofd steunt ze in de handen. Zo zit ze en luistert maar.

Ze denkt, dat ze 't nu niet erg zal vinden, al zingt vader ook zó hard, dat alle mensen 't horen. Als hij maar komt! — 't Is nu bijna helemaal donker en... nee... Anke verbeeldt het zich niet — het begint te regenen.

Zou ze naar huis durven gaan?

"Ik bega een ongeluk aan je," zei moeder. De tranen wellen weer in Anke's ogen, om eigen grote verlatenheid. Waar moet ze nu schuilen? Maar plotseling, zonder enige aanleiding, weet ze 't! Naar Opie. Natuurlijk, naar Opie zal ze gaan! Het is een heel eind, maar ze kan hard lopen. Dat ze daar niet eerder aan gedacht heeft! Haastig laat ze zich van 't hek glijden en haar voeten reppen zich langs de donkere weg.

Ze heeft nu maar één gedachte: Naar Opie.

Daar is 't veilig en warm en licht. O, Anke struikelt in haar haasten, zo haakt ze er naar om zo vlug mogelijk te komen in dat kleine lage huisje met maar één kamer, maar dat voor haar het paradijs afbeeldt, een oord, waar 't altijd goed en vredig is.

Een felle steek in haar zij doet haar even stil staan. Ze hoort haar adem piepen. Waar is ze? O, al bij de pastorie. Dáár, niet ver meer, ziet ze al het rode schijnsel van het koffielichtje, dat om deze tijd bij grootmoeder altijd brandt. Het is Anke, of het haar vriendelijk wenkt. — "Ik kom!" zegt ze, als wachtte haar werkelijk iemand en voort snelt ze weer, regelrecht af op het nodende licht voor 't kleine venster.

"Opie!" Als een wervelwind stort ze de kamer binnen. "Maar m'n kind, m'n lieverd, wat is er beurd?" Wat kom je doen zo laat? Opie verschiet er van!" Opie's bevende handen sluiten zorgvuldig de deur en dan richt ze zich weer tot de hevig snikkende Anke. Snel gaat de borst van het kind op en neer. "Maar m'n wijffie, zeg het dan toch es aan Opie, wat er is."

"M'n kouse benne nat, nou mag ik niet in huis. Moeder ken me een ongeluk doen, zeit ze!" Al hikkend jammert Anke haar ellende uit.

Het oudje schudt haar wijze kleine hoofd en kalmerend praat ze: "Och wel nee, meidje, daar het je moeder niks van meend, máák het nou een beetje, ze zou raar verschiete, als je niet weer thuiskwam.

Je kouse nat, zeg je? Laat Opie es efkes voele. Nou, 't is toch erg ook. Je ene been allenig maar, zeg je? Doen ze maar gauw uit, m'n lieverd. En kijk hier, Opie's stoof, zet daar je voetjes gauw op."

Al pratend spiedt de oude vrouw medelijdend naar het gezichtje van het kind. Haar hart spreekt een andere taal dan haar mond, het klaagt de moeder van haar kleinkindje aan en beschuldigt deze van hardheid en tekort aan liefde. Als ze ziet hoe bleek en ontdaan het meiske er uitziet en hoe ze bei haar handjes om de leuning van Opie's stoel heeft geklemd, omdat haar hele lichaampje schudt, is Opie gauw besloten: "Nou, m'n arme kind, je worde niet goed, Opie ziet 't wel — Wacht!" Bedrijvig doet ze de deuren van haar eigen bed open.

"Zo, en nou je jurkie uit en efkes opie's warme pon an, dat zal lekker zitte."

Zo praat ze zacht en zangerig vragend als tot een heel klein kindje.

Anke is te ontredderd en vermoeid om veel antwoord te geven. Ze laat mar met zich doen.

Ze lacht flauwtjes, als ze ziet hoe haar magere armpjes verdrinken in de wijde mouwen van Opie's pon. Pas wanneer ze ligt, zucht ze lang en diep.

Ze strekt haar beentje behaaglijk uit zover ze kan en nestelt zich als een verkleumd vogeltje in de veren kussens.

"Nou, hoe ligt het?" vraagt Opie hartelijk.

"Fijn!" is het enige antwoord, maar een handje kruipt onder de dekens weg en streelt de gerimpelde blauwgeaderde hand van de grootmoeder. Anke's bruine ogen blikken met een overvloeiende dankbaarheid naar haar op. Dit ontroert Opie meer dan woorden. Ze keert zich haastig om. "Je krijge zo meteen 'n lekker warm bakkie koffie van me," belooft ze.

Haar lippen prevelen, terwijl ze melk warmt: "Ik noem het een schande, wel foei, dat arme kind — om een natte kous! 't Hoofd zal wel weer verkeerd staan hebbe. Och wel ja, Dirk is naar de markt. 't Is ook zo. Dan kan ze helegaar niks hebbe, dat wete we!"

Ze gaat met het kopje troost naar Anke, maar deze heeft al een betere verkwikking ontvangen, de slaap heeft zich over haar ontfermd.

Van Dalen is laat deze avond. Hoe dichter hij de smidse nadert, hoe meer hij zich van dit onloochenbaar feit bewust is.

"Je late moeder zo meteen maar wat prate," zegt hij tegen Jan, die naast hem zit, "dan drijft de bui op z'n gauwst over."

Jan knikt, ten bewijze dat hij begrepen heeft en kijkt zijdelings naar het rood opgezette hoofd van zijn vader. Vader is niet zo vrolijk als anders, knijpt hem zeker voor moeder. Geen wonder, 't is ook barre laat worden dit keer. Maar wat kan hij, Jan, daar aan doen?

Hij vindt het vervelend genoeg, dat vader zich van ieder laat trakteren.

"Dat tuig, die rijke bouwers," denkt hij giftig, "hun schuld is het. Later lachen ze er om onder elkaar. Wou vader maar eens thuisblijven van de markt! Hij zou nog eerder een kerkbeurt voorbij laten gaan. Jammer toch' 't is toch zo'n beste man, die vader van hem. Och, hij is ook nooit dronken, maar zie, efkes te veel heeft hij wel. 't Is jammer."

Door al zijn gepieker heeft Jan niet gemerkt, dat ze al voor hun huis zijn. Z'n vader duwt met ongewone voortvarendheid tegen z'n arm. "Je lijke wel te slapen, m'n knecht. Gaan je er eerst maar uit en zorg voor 't peerd, dan gaan ik vast naar binne."

Met opgericht hoofd en kaarsrecht lopend, als deed hij mee aan een militaire oefening, zo stapt Van Dalen de huiskamer binnen en hij spreek z'n traditionele groet: "Genavend moeder, kinders!"

(Wordt vervolgd.)

DE KROONPRINS en z'n BB gun

Een kroonprins, wij weten het allemaal wel, is een jongeman die zich er op voorbereidt om zijn vader op te volgen als koning.

Een koning is een man die over zijn onderdanen heerst om hen te beschermen en om hen te leiden. Hij heeft de meest verantwoordelijke positie in het land. Zijn beroep is een goddelijk beroep. Iedereen kent hem en iedereen respecteert hem. De Bijbel is daar vol van: het Woord van God bezingt de heerlijkheid van het koningschap op verschillende plaatsen.

En een b.-b.-gun is een geweer voor opgroeiende jongens. Het is niet zo onschadelijk als het speelgoed-ding waarmee de jongens van onze buren paf-paf tegen elkaar lopen te schreeuwen en dan op een door de T.V.-geïnspireerde wijze 'dood' neervallen, weer opstaan en weer paf-paf roepen. Het is niet zo schadelijk als het geweer dat de moderne soldaat bij zich draagt en dat dwars door een niet-al-tedikke boom kan schieten. De b.b.-gun is een klasse apart. Het schiet kleine loden kogeltjes en is verkrijgbaar in de hardware-store op de hoek van de straat.

Wanneer wij in de wereld rondzien, vinden wij niet veel koningen meer. Ook het aantal kroonprinsen is niet al te groot meer en de moordlustige schare in Iraq heeft het totaal van koningen en prinsen op weerzinwekkende wijze verminderd.

Wat wil de titel van dit artikel dan zeggen over de kroonprins en zijn b.b.-gun?

Wij moeten het antwoord dicht bij huis zoeken. Wij zijn koningen, door God aangesteld. En onze jongens met hun levensdrift zijn de kroonprinsen.

God stelde ons aan om over Zijn schepping als koningen te heersen. En onze kinderen moeten van ons leren hoe dat gedaan moet worden opdat zij, wanneer zij ouder zijn geworden en zelfstandig in het leven staan, goede koningen zijn zullen.

Wat wij van de kroonprins en zijn b.b.-gun gaan zeggen is oppervlakkig bezien heel onbeduidend. Veel mensen vinden het spijkers zoeken op laag water en zout leggen op alle slakken. Doch laten wij onszelf eens in alle ernst afvragen of dat wel waar is.

Toen wij in Holland nog op de schoolbanken zaten, leerden wij het mooie versje.

Klein vogelijn op groene tak,
Wat zingt g' een lustig lied

en wij zongen het met een beetje een sentimentele draaiing in onze stem. In hetzelfde vers lieten wij het vogeltje vertellen dat hem het schone lied geleerd was door de Grote Schepper aller dingen.

Zulke versjes missen wij in Canada. De liederenboeken waaruit onze kinderen zingen moeten staan vol met negro-songs en met versjes in de stijl van 'dance with me' enzovoorts. Wij zoeken er tevergeefs naar een liedje dat de kinderen vertelt van het scheppingswonder.

En daar zit hem de kneep.

Wanneer wij eens goed om ons heen kijken, dan zien wij heel wat kroonprinsen met hun b.b.-guns op vogeltjes schieten.

Is dat dan zo erg?

Voor de moderne, van God afgedreven mens: nee. Aan een boom zo vol geladen mist men een, twee pruimpjes niet, zegt het oude gedicht. En een paar vogeltjes minder maakt ook al geen verschil.

Doch de mens die zijn God vreest zegt: ja, het is erg.

Want daar klopt iets niet.

God heeft ons aangesteld om over de schepping te heersen als koningen. Dat heersen moet altijd een wijs beleid zijn. En verantwoord.

Wanneer een kroonprins de onderdanen van zijn vader mishandelt, moet hij goede acht op zijn nek gaan geven. Een nek is maar een dun dingetje. Daaraan hebben heel wat slechte koningen gedacht toen het te laat was.

Wanneer wij onze jongens een b.b.-gun kopen, maken wij eigenlijk al een fout. Zeker, het is leuk om op een lege jamfles te schieten. Maar wanneer dat eenmaal goed gaat, is daar geen kunst meer aan: dan moet het doel ook bewegen kunnen. En dan zijn de vogels aan de beurt. En wanneer er op de vogels geschoten wordt, zijn wij bezig op onnodige wijze de schepping schade aan te doen. Staan wij toe dat onze jongens op vogels schieten dan maken wij een ernstige fout. Wij weten dat de vogels zingen ter ere Gods. Welnu, dan zeggen wij — jongen, schiet maar. God wordt al genoeg geprezen in de wereld, verminder jij het aantal zangers maar. Bang!

Iemand merkt op dat het voorgaande maar een erg teerhartige zaak is. En erg week van de man die het schreef.

Dat moge waar zijn, maar laten wij ons er voor behoeden om het geopenbaarde Woord Gods voorbij te praten. In feite zijn er geen welke mensen op de wereld, want wij haten God en onze naaste van nature en dat is geen weke-mensen-business. Wij maken meer en meer de fout dat wij van onze dominees verwachten dat zij goede exegese geven en flink dogmatisch preken, doch wij willen niets meer horen van een gereformeerde levenswandel. Hoe God van ons verlangt dat wij leven zullen, interesseert ons niet zo heel veel meer. Onze gewetens zijn aardig ruim geworden. Maar kom niet aan de dogmatiek, want dan ontbranden wij tot een groot vuur en zijn wij haastig in het vormen van nieuwe kerkverbanden en -verbandjes.

Nu ja, wij weten wel dat de tijd van de trekschuit voorbij is. We leven gehaast en hebben nergens meer tijd voor. Wie heeft er nog tijd — en zin! — om met zijn kind de wei in te stappen en de kleine vriendjes te doen worden met de bloemen en de dieren? Haast niemand doet dat meer.

De tijd van de trekschuit is voorbij. Wij hebben nu auto's die elk jaar sterker worden en elk jaar sneller kunnen gaan. 't Is goed dat God onze ademhaling onafhankelijk heeft gemaakt van ons doen en laten: anders stierven er vandaag duizenden mensen simpel vanwege het feit dat zij geen tijd meer hadden om te ademen.

De kroonprins en zijn b.b.-gun. Het geeft niet dat de kroonprins gewapend is. Doch wat wel belangrijk is, is de vraag waaruit zijn bewapening bestaat. Is het alleen maar zijn gun, dan is hij te beklagen. Is het de wil Gods en Zijn Woord, dan is het in orde met de kroonprins. Laat hem dan maar rustig op een oude olldrum schieten.

Wm. R. Rang.

EEN BONDSLIED

Het Bondslied is gedrukt en we hebben er drie duizend exemplaren voor u klaar liggen. Neen, niet helemaal, want er zijn er al verkocht. De drukker heeft er prachtig werk van gemaakt. Het blad heeft het formaat van de Centennial Hymn.

De kosten? Die zijn minder dan we gerekend hebben. Ze kunnen voor 5¢ per stuk verkocht worden, maar dan is het het beste dat de penningmeesteresse een bestelling verzendt voor de hele vereniging. Stuur dan terzelfder tijd betaling. Indien per cheque doe er dan 15¢ bij.

Onze verenigingen moeten beslist voldoend copies bezitten voor alle leden. Dan zingen we het lied straks op alle vergaderingen. Dat bindt ons samen.

Stuur uw bestelling maar aan:

Mrs. H. KOENEN,
120 Homewood St., Hamilton, Ont.
of
Mrs. C. WITT, R.R. 4, Trenton, Ont.

ONZE SALE

Al enige jaren hebben we de gewoonte om dingen die we over hebben en die nog goed genoeg zijn om te verkopen, mee te brengen naar de vrouwenvereniging om ze daar bij opbod te verkopen. Vaak zijn het kinderkleren. Dames die een tuin hebben, brengen groente of bloemen mee. Sommige dingen gaan voor 5 ct. weg, mooie dingen brengen wel eens enkele dollars op. De opbrengst gaat in "het sale-potje" en één keer in 't jaar gaan we daar een dag van uit. Een paar keer zijn we al met een bus naar Toronto geweest, dit jaar stond op het programma: de bloemenkassen in Brampton, de Rock Gardens in Hamilton en dan ergens lekker eten. Tot slot zouden we dan nog naar de Niagara Falls gaan. We hadden de mannen al gewaarschuwd dat het wel laat zou worden, omdt we ook de verlichting wilden zien. Dat moeten ze dan maar goedvinden. 't Weer was prachtig: het regende haast de hele dag, maar het was zo lang droog geweest, dat de dames blij waren dat het regende.

Ook al moet het plan eens iets gewijzigd worden, dat geeft niet, met ruim 30 vrouwen valt er altijd wel wat te praten en te lachen. Moeders van kleine kinderen zullen wel begrijpen dat het reeds een genot is om eens een keer uit te gaan zonder kinderen.

Niet echter alleen het uitstapje maar ook de sale verschaft ons heel wat genoegen. De opbrengst kan natuurlijk ook voor wat anders gebruikt worden. Voor deze keer laat ik het hier maar bij. Hartelijke groeten van de Vrouwenvereniging

Sursum Corda te Acton,
Mrs. H. Kuiperij.

Women's Corner

Editor: Mrs. C. WITT
R.R. 4 — Trenton, Ont.

VERSLAG BESTUURSVERGADERING TRENTON LEAGUE

Dit heeft weer een hele dag genomen om alles klaar te krijgen voor de Toogdag die we 8 Oct. hopen te houden.

Die dag zal de zending weer het middelpunt van het program zijn.

Er zullen sprekers en spreeksters gevraagd worden voor de morgen- en middagvergadering. Zo de Heere wil zal ik U hierover vertellen na de Toogdag.

Tot onze spijt moest Mrs. Jonker weer afscheid nemen, hoewel ze pas een half jaar in ons bestuur geweest was. Mrs. de Vries heeft 4 jaar ons geld goed verzorgd waarvoor wij haar dankbaar zijn. Er moest dus gestemd worden voor nieuwe bestuursleden.

De Trenton League is begonnen in Kingston met 6 verenigingen. Nu na 5 jaar zijn we gegroeid tot 13, en voelden we ons genoodzaakt om te splitsen. Dit is op deze vergadering gebeurd en is de Bowmanville League geboren. Mrs. Steiginga, Box 102, Peterboro, Ont. zal het secretariaat waarnemen van dit nieuwe zusje van Trenton. We wensen haar Gods zegen in dit mooie werk. Verder ging alles in goede orde en gezellig voort en namen we met dank in ons hart afscheid van elkaar.

Secr. Mrs. J. Van der Vliet.

Calgary Toogdag 1958

Als je zo 5 jaar achtereen in één en dezelfde stad bij elkaar komt, gaat 't wennen, gaat 't vanzelfsprekend worden. Dan worden zoveel dingen vertrouwd — sfeervol.

Maar ook is 't gevaar groot dat 't wat gaat vervlakken, 't is weer net als vorig jaar — zou je wel gaan . . . ? Vooral als 't dan steeds weer 't zelfde recept is: studieconferentie-vergadering. Toogdag, Toneel, kunstavond.

Destijds gingen er geruchten dat 't dit jaar in Edmonton zou zijn — er waren er die juichten — er waren er die zeiden: alle verandering is nog geen verbetering. De juichers zullen t.z.t. hun verlangen nog wel eens in vervulling zien gaan naar 't schijnt en 't is ze van harte gegund. Ze zullen daar in 't Noorden er best raad mee weten!

De andere groep kreeg dit jaar (nog) wat hun hart begeerde: De Toogdag was weer in Calgary. De vrees dat elk jaar 't zelfde recept, wat eentonig zou worden, heeft 't, althans dit keer, nog niet kunnen winnen van 't enthousiasme en de gloed waarmee alles gebracht werd.

't Begon Zaterdag 30 Aug. al met de Studieconferentie. 't Waren nog wel geen dichte drommen die optrokken, maar zij die de hele dag meeleefden — meedachten -- mee hebben gepraat en gevraagd hebben wat men noemt waar voor hun geld gehad.

Prof. Dooyeweerd op z'n veldtocht door dit werelddeel heeft gesproken op de Toogdag, maar (en dat is misschien nòg belangrijker) hij behandelde op de Studieconferentie, die onder de bekwame leiding stond van Dr. R. Koolstra, de vraag: Wie is de mens?

't Was een geheel Engelse morgen — doch in de Studiegroepen was het mogelijk ook de Nederlandse taal te gebruiken — terwijl de latere bijeenkomst waar Prof. Dooyeweerd de ingekomen vragen en opmerkingen behandelde, weer Engels gesproken werd.

De morgen was voor velen zwaar. Iemand verzuchtte althans: 'k heb er niks van begrepen. Later, in de discussiegroep bleek dat "niets" nogal mee te vallen! De gesprekken waren zeer gevarieerd en geanimeerd, al bleef elke groep met onoplosbare vragen zitten. Hoe kon 't ook eigenlijk anders met zo'n onderwerp? Daarna kwamen al die moeilijkheden weer in handen van de leider terecht, die in de beantwoording zó meesterlijk was, dat daarmede de dag naar het hoogtepunt werd gevoerd. Toen werd 't eigenlijk pas "goed".

De mens, de Westerse beschaving — in de crisis — de mens die door denken alles zelf wil verklaren — benaderen — oplossen, de mens die dreigt onder te gaan door mechanisme — robot — in de massa — en andere onpersoonlijke krachten, de mens die de vraag: Wie is de mens — vrijwel altijd slechts van één kant benadert, van psychologische zijde — in historisch licht gezien in liefdesverhouding of anderszins — is onvolledig,

de mens die in al zijn pogingen om deze vraag te beantwoorden zonder God, gedoemd is tot het nihilisme te vervallen,

de mens die dat soms ook nog erkent doch dan zegt: en we kunnen niet terug naar de oplossing om 't met God te doen,

die mens werd ten diepste getekend in z'n reddeloze armoede.

Doch de mens die erkennen wil dat God boven alles is en dáár van uit gaat,

die al z'n denken en onderzoeken daaraan ondergeschikt maakt,

die erkent dat God niet spreekt tot theologen alleen, maar tot alle mensen die hun hart voor Hem open zetten,

die God toelaat in alle situaties van het leven,

die erkent dat er géén kracht of macht is, niet van God afkomstig, zelfs de Satan niet,

de mens die Psalm 139 kent en erkent, die de liefde Gods kent en aanvaardt, z'n hart openstelt en zó de ware Godskennis ontvangt,

de mens die zich niet weet te zijn een hoger dier, doch een contrast met het dier, die niets wil zijn in eigen oog, die alles, alles wil ontvangen door Jezus Christus,

die mens kan het antwoord pas vinden op de vraag: Wie is de mens;

die mens hoort het antwoord dat God zelf gaf in het zenden van Zijn Zoon.

Niemand mene echter met het lezen van deze flitsen een indruk te hebben van wat er is gegeven — geboden — genoten. Er was zoveel — zo oneindig veel meer.

Ook werd de z.g. inwendige mens op voortreffelijke wijze versterkt. Mrs. Beekhof bewees, met haar helpsters, dat ze haar mannetje staat.

De Zaterdagavond werd gevuld onder het motto: Let's laugh and be happy. Het Golden Age clubgebouw was gehuurd en werd gevuld met mensen die voor het grootste gedeelte nog niet tot de Golden Age behoorden. Margareth de Wit droeg wat voor op zeer verdienstelijke wijze. Zien we 't goed dat hier een pogen was om 't peil — ook van deze avonden, op te voeren? Zo ja, dan is 't een geslaagd pogen geweest. Graag nog eens wat meer en wat langer!

Er werd ook nog wel eens gelachen — de een genoot er meer van dan de ander — maar 't bleef nog aanvaardbaar. In deze dingen is oppassen echter altijd de boodschap. Martin van der Meulen vermaakte ons reusachtig door z'n zotte en kluchtige capriolen op het wiel en met de kruiwagen. 't Was knap werk.

Buitengewoon werd geapprecieerd wat Henry Kaiser (Canadees) ten gehore bracht. Zang en muziek. Eerst in een hymn en later op de avond toen hij Nederlands ging zingen: 'k Zag twee beren enz. Complimenten Henry!

De Zondag stond ook in het teken van samenkomen, meer nog dan anders. De kerkdiensten van de First en Emmanuel Chr. Ref. Church werden gecombineerd gehouden in de Grace Presb. Church, 's morgens Engels, 's middags Nederlands. Mooi klonk het toen de klok geluid werd boven onze hoofden! Beide diensten waren goed bezet en vonden aandachtig gehoor.

Later nog een zangavond, doch dat was zo tijdig afgelopen, dat ieder nog in de gelegenheid was de huiselijke kring op te zoeken.

★

De Maandag startte met een huish. vergadering. Zo nodig komen hierover aparte berichten.

De uitgeschreven persbijeenkomst bleek een luchtledig te zijn, doch gaf een uurtje rust. Er zijn desondanks verslagen verschenen! Er was daardoor gelegenheid tot rustige voorbereiding op de rally die in de namiddag startte.

De eerste hoofdspreker was Dr. Schrotenboer: Onze Chr. roeping in Canada. Hij zei o.a., dat wie een roeping heeft, spreken moet. En, wie spreken moet dient te weten wàt hij zeggen zal. Wie bouwen moet, zorge te weten wat en hoe te bouwen. We behoren aan Jezus Christus en daarom moeten we Gods Woord serieus onderzoeken. Dat is onze religieuze taak.

En dan is er nog de culturele. Het leven in al z'n geledingen opeisen voor onze Koning. Daarin speelt ook de school zo'n belangrijke rol. De public school geeft — maar geeft het kind — ons kind — Jezus Christus niet. En het kind moet Hem ook hebben, omdat we niets zijn buiten Hem. Daarom: werken met en voor Hem. Dan komt 't zo dat Hij eenmaal zeker zal zeggen: Well done. Hij zelf heeft gezegd: "Niet door kracht, noch door geweld, maar door Mijn Geest. . . . I will build My Church . . . ."

LINKSBOVENAAN: Prof. Dr. H. Dooyeweerd in gesprek met de president van de Rally, Rev. B. Nederlof. DAARONDER: De menigte gespannen luisterend. LINKSONDER: Dr. P. G. Schrotenboer van Ottawa. RECHTSBOVEN: Het Soli Deo Koor van Red Deer. DAARONDER: Een vrolijke noot op de Hello-nite; one-wheel-cycling. RECHTSONDER: Jonge Calvinisten van Alberta; v.l.n.r Henry Vanzeggelen van Iron Springs, Evelyn Groot van Edmonton, Bob Lodewijk van Red Deer, Koby Vanderbrink van Red Deer, Irene Vos van Taber en George Dewolde van Taber.

Foto's: A. P. Geisterfer)

De tweede hoofdspreker, prof. Dooyeweerd, sprak over: Democratie en de totalitaire Staat.

Wie daar goed geluisterd heeft kreeg een inzicht als nooit tevoren. 't Lijkt zo eenvoudig: Democratie is democratie en een totalitaire staat nou ja, dat weet iedereen!

Maar dat bleek wel wat anders te zijn. Wie had dat ooit zo klaar gezien, dat er zo velen zijn die de democratische gedachte voor zich opeisen en die toch zo radicaal verschillend beleven? Wie wist dat zo helder dat ook bij Abraham, zij het dan in andere omstandigheden, deze dingen al bestonden. Misschien wist een enkele het, maar de meesten niet.

Wie wist dat er, ook in Chr. kringen, over 't begrip democratie zó verschillend, zó gevaarlijk verschillend, wordt gedacht?

Wie zag 't ooit zo klaar, zo helder, dat de democratie in de huidige tijd in een ernstige crisis is?

Wie had er ooit erg in dat er zoveel omschrijvingen van dat begrip democratie bestonden of denkbaar waren?

Wie was er zich van bewust dat de hele staatsvorm zo beïnvloed was èn door het Christendom èn dor het humanisme?

Is 't niet klaar en duidelijk ons voorgehouden dat en waarom de staat principieel geheel anders is dan Kerk, school, gezin etc.?

Wat zijn we 't ons beter bewust geworden dat er terreinen zijn waar de staat principieel geen taak heeft, omdat 't met het wezen van de staat zelf in strijd is.

Wisten we wel waarom destijds het Romeinse rijk zo tolerant was t.o.v. verschillende, geïmporteerde godsdiensten, maar zo gruwelijk wreed t.o.v. het Christendom?

Weten we nu niet veel beter weer dat Christus zei: "Mijn Koningschap is niet van deze wereld" — en dat Hij totalitair is in het opeisen van onze harten?

Begrepen we 't duidelijk dat de Christelijke religie de mens aan zichzelf ontdekt nadat hij God heeft ontdekt?

En dat die zelfontdekking ons pas geven kan wat we nodig hebben, n.l. het zien van onze taak.

Ook het zien dat de democratie van heden geen bolwerk kan zijn tegen de totalitaire staatsvorm.

Duitsland noemde zich democratisch en was op die weg in één slag totalitair.

Zo gaf Prof. Dooyeweerd vele voorbeelden.

De democratie heeft geen waarde in zichzelf. Hoe dan wel? Door het christelijk standpunt? Neen, helaas ook niet. 't Moet enger begrensd worden. Alle menselijke overwegingen moeten terzijde. De Bijbel zelf moet spreken — moet volstrekt inwerken op alle terreinen — ook op de democratische staatsvorm.

Als we zó Gods Woord laten spreken, dan is er geen ruimte meer voor twee levenssferen -- voor dualisme.

Als we zó Gods Woord laten spreken, ook in de democratie, dan is 't waard om er achter te staan.

In de openingsrede sprak Ds. Nederlof over "de" weg in het leven en wees daarbij op Jezus, die zei: "Ik ben de weg".

Tussen de bedrijven door waren er allerlei vullingen.

1. De burgemeester van Calgary — voorwaar een hele eer! Hij sprak niet zó lang, maar wat hij zei was een klaar bewijs dat hij zich terdege had voorbereid. Hij wist dat hij bij Calvinisten op bezoek was. Hij wist wat hij zeggen moest. Hij wist wie en wat wij zijn en willen en hoe wij onze kinderen opvoeden. Hij weet iets — ook van het Calvinisme.

2. Zangkoor (Red Deer). Niet gek! Ga zo door!

3. Miss Diemers (Edmonton) zong. Wat te zeggen? Je werd er stil van. En eindelijk zeg je dan maar: Dank — kom nog eens, ja?

4. Samenzang. Dat hebben we wel eens beter gehoord. Er zat geen vaart, geen gloed in. Is er niet iemand te vinden die dat er eens in brengt? Misschien een van de sprekers die aankondigen dat een andere spreker een spreker zal introduceren? 't Kan alleen maar winst geven!

5. Mrs. G. de Jong (Edmonton) hield ons een legende voor over Barabbas en Jezus. En later een passage uit het (40 jaar?) oude boek van Ds Ulfers - Harro Walter. Gaaf en knap. De plaats op 't toneel was niet te goed, maar het snoer van de microfoon was nu eenmaal niet langer. De schoonheid die Ulfers ons destijds reeds gaf en die begraven leek, flonkerde bij dit tevoorschijn halen nog alsof 't nieuw was. Wat een weldaad dat een van de jongeren dit werk opdiepte, doorgaf op zo sublieme wijze en allen zoveel te genieten gaf.

Barabbas werd meesterlijk vertolkt. Hulde!

En zo kwam als laatste de toneelavond. Ditmaal was 't geen drama of blijspel eigenlijk. Hoe het te noemen? Een 30-tal spelers gaf de ervaringen weer van gezinnen die gaan emigreren en geëmigreerd zijn.

Het stuk was samengesteld en werd opgevoerd onder leiding van Dr. R. Kooistra, en was daarmede al behoed voor 't verval waaraan onze opvoeringen zo vaak lijden. 't Geheel gaf blijk van een ernstig pogen om verantwoorde ontspanning te geven. Als zodanig zeer te waarderen. Gezien de zeer korte tijd van voorbereiding, temeer een compliment waard. Als 't nog eens gespeeld moest worden zouden er verbeteringen kunnen aangebracht — spelers verwisseld of vervangen kunnen worden, maar velen verstonden hun rol — waren zich kennelijk goed bewust wie en wat ze uitbeelden moesten.

Vooral Ralph van Vliet bewoog zich zó natuurlijk dat je haast vergat dat 't spel was. Ook Opa Middelveld — Oom Krelis — ds. Ruiter en Mevr. Reinink gaven blijk te weten wat er nodig is om een aanvaardbaar geheel te brengen. En dan verschillende kinderen niet te vergeten.

Zo zagen we wat hard werken, gepaard aan verantwoorde inhoud, onder deskundige regie, vermag. Dat de spreektechniek nog lang niet "af" was, is geen wonder.

Al met al, zeer goede dagen — geen wanklanken. Kennelijk waren de medewerkers doordrongen van het Bijbelwoord: 't Zij dat gij . . . 't zij dat gij . . . doe het al te ere Gods. Ook in politiek — ook in kunst — ook in ontspanning. Het was beter dan soms in het verleden. Zó is gezonde, opbouwende critiek mogelijk. De lijnen zijn opgaand. En dat is verheugend.

Er was ook meer publiek dan vorig jaar. Zou deze labor day beter geschikt zijn dan 11 Nov.? Het scheen zo. Nog een flinke ruk en het Auditorium is vol!

Nu zullen de plaatselijke afdelingen wel hard aan 't werk gaan. Zo eens per jaar een provinciale is mooi, versterkend, maar er moet ter plaatse óók gewerkt. Er zijn plannen. Er zijn mogelijkheden. En 't bestuur weet dat. We moeten naar buiten — met Gods hulp — getuigen — spreken op alle terreinen. 't Gaat goed. We zijn er . . . nog niet!

Calgary, 3 Sept. 1958.

H. W. v. Br.

ZILVEREN BRUIDSPAAR

Dit vrolijk lachende "Bruidspaar" zijn de heer en mevr. H. W. Van Brummelen, N. Van Brummelen-Rijksen te Calgary, die op Zaterdag 30 Augustus 25 jaar getrouwd waren. De heer Van Brummelen is een actief en zeer gewaardeerd medewerker van C.C. Hij schreef ook dit jaar weer het verslag van de Calvinistische Toogdag te Calgary (zie boven).

CULTUURBOUW IN CANADA

Het vraagstuk van Christendom en cultuur roept onvermijdelijk problemen op ten aanzien van onze houding tegenover ongelovige cultuurarbeid. Indien wij van mening zijn, dat de drang tot ontsluiting van het geschapene natuurlijk is, doch dat de waarde van alle cultuur-prestatie wordt bepaald door het godvruchtig gebruik van de natuurgaven, zou men gemakkelijk tot de conclusie kunnen komen dat dus alleen Christelijke cultuurbouw onze belangstelling waard is.

Op dit punt nu zouden wij enige aantekeningen willen maken.

Zonder ook maar iets af te willen doen van de waarheid, dat alleen in de Heere verrichte arbeid vruchten oplevert, zullen wij toch moeten bedenken, dat God ook de geseculariseerde cultuur aan het belang van Zijn Koninkrijk ondergeschikt maakt en haar daartoe dikwijls ten dienste stelt.

Omdat Gods wegen ondoorgrondelijk zijn zien wij dit niet altijd even duidelijk. Wie zich evenwel verdiept in de historie zal tot de erkenning komen, dat de Heere de cultuurarbeid van heidense volken heeft gebruikt om Zijn werk voortgang te doen vinden. Zo zijn, om een voorbeeld te noemen, de veroveringstochten van Alexander de Grote van groot belang geweest voor de latere verbreiding van het Evangelie. Alleen al om deze reden kunnen wij ons dus niet van de ongelovige cultuur afwenden.

Daar komt nog bij, dat de geseculariseerde cultuur ten alle tijde het voorwerp zal moeten zijn van het Christelijk getuigenis, zoals dat wordt uitgebracht in de Kerk als de draagster van het Woord, alsmede door de gelovigen in de politiek en het sociale leven. Een Christen die uitgaat om de wil van God te verkondigen kan daarom nooit wereldvreemd zijn, maar zal veeleer met bewogenheid de culturele nood der mensheid leren verstaan. Als mens weet hij zich daarbij in zijn natuurlijke aanleg tot ontplooiing met de wereld verbonden, doch als Christen zal hij ervoor strijden van de gave tot cultuur-verrichting dienst van God te maken.

Een goed verstaan van het vraagstuk van Christendom en cultuur is noodzakelijk om te komen tot een juiste omlijning van onze cultuur-taak in Canada. Alle spreken over de noodzaak van politieke en sociale actie is immers waardeloos indien wij onze eigen culturele normen uit het oog verloren hebben. Dan lopen wij het gevaar het Woord van God als richtsnoer van ons gehele bestaan terzijde te schuiven, zodra door ons getuigenis de antithese aan het licht wordt gebracht. Dan grijpen wij telkens weer naar het leerstuk van de gemene gratie om daarmee het samengaan met de ongelovige cultuur goed te praten.

Daarom hebben wij onder onze gelederen mensen nodig die enerzijds het Woord van God een centrale plaats in hun leven willen geven en anderzijds de geseculariseerde cultuur in ons nieuwe Vaderland zo goed willen verstaan, dat zij met begrip, liefde en verstand haar nood kunnen peilen.

☆

Om aan laatstgenoemde voorwaarde te kunnen voldoen zullen wij meer dan voorheen aandacht moeten schenken aan de sociologie. Het is immers ten enen male onmogelijk de Canadese cultuur te leren verstaan, indien wij niet enige kennis hebben van de totstandkoming der verschillende levensverbanden. Dit wordt ook door verscheidene theologen duidelijk ingezien.

Niemand minder dan Dr. R. Kooistra, die ons wel bij uitstek over deze kwestie zou kunnen voorlichten, merkt in zijn studie over de Gereformeerde theologie en de sociologie op, dat voor de praxis van het ambt, voor het benaderen van tal van vragen, voor een verantwoorde ethiek, en voor een doelmatig functioneren van de verantwoordelijkheid van de leden der kerk, enige sociologische interesse en scholing bij ambtsdragers niet mag ontbreken.

Indien wij deze uitspraak toepassen op de situatie waarin wij ons als Dutch-Canadian bevinden, wordt onmiddellijk duidelijk dat er nog een uitgestrekt terrein braak ligt. Indien wij aan deze taak schouderophalend voorbijgaan, zullen wij ons spoedig in een onvruchtbaar isolement bevinden, hetwelk misschien door sommigen zal worden beschouwd als het resultaat van de antithese, doch in werkelijkheid alleen maar een gevolg is van ons onvermogen met de Canadese cultuur in contact te komen.

Daarom schreven wij reeds eerder, dat wij de Canadese cultuur zowel uit principieel als uit sociologisch oogpunt moeten bezien, omdat wij alleen op deze wijze achter de verschillende systemen de mens in zijn bijzondere omstandigheden ontdekken. Om deze reden hebben wij er ook steeds naar gestreefd bij het geven van politieke voorlichting de resultaten van het sociologisch onderzoek in rekening te brengen.

Daar komt nog bij dat volgens Kooistra enige sociologische kennis en scholing noodzakelijk is voor het verkrijgen van een verantwoorde ethiek. Wanneer men dit leest ontkomt men niet aan de vraag of de moeilijkheden die wij bij de strijd voor een eigen levensstijl ontmoeten verband kunnen houden met onze onbekendheid met de Canadese cultuur.

Dit probleem kan alleen worden opgelost indien wij ons gaan toeleggen op een cultureel-sociologisch onderzoek, hetwelk vrijwel alle terreinen van onze Christelijke actie ten goede zou komen, van evangelisatie tot politiek.

Met deze arbeid zal alleen een begin kunnen worden gemaakt, indien wij ons tevens ontworstelen aan de neiging Canada te beschouwen als het land waarin alleen materieel voordeel is te behalen. Zulk een houding brengt ons niet alleen in conflict met de jeugd, die zich alreeds aan Canada verbonden weet, maar staat bovendien onze cultuur-arbeid in de weg.

☆

Naarmate men langer in Canada verkeert komt men steeds sterker tot de overtuiging, dat dit land behoefte heeft aan mensen die bereid zijn hun gehele persoonlijkheid te wijden aan het belang van de natie. Deze mening wordt ook gedeeld door prof. Lower, over wiens boek "Canadians in the making" wij reeds eerder geschreven hebben. (Tweeërlei democratie, 8 Aug. 1958). Prof. Lower zegt namelijk, dat vele millioenen immigranten die gedurende de laatste eeuwen zijn binnengekomen, Canada als een doorgangshuis hebben beschouwd, om welke reden hij spreekt van een gemeenschap van nomaden.

Woordelijk schrijft hij: "This has been a country of nomads (and it is hard to see how a society of much worth can arise among nomads) who pitch their tents here for a generation or two and then move on to greener fields. Canada has retained the withdrawn people, the sedate, and those with the least energy and ability. What this century-old export of brain and energy has done to our society cannot be estimated, but it would seem that it has been one of the large factors in keeping it in that state of low water, which has always been the object of Yankee's good-natured scorn".

Indien er in deze uitspraak waarheid schuilt, en we hebben geen reden daaraan te twijfelen als we zien op prof. Lower's 40-jarige dienst als professor in Canadian History, zullen wij dus als Dutch-Canadians moeten waken voor de mentaliteit van een nomaden-volk. Dit gevaar wordt niet bezworen door het bouwen van woningen en het vergroten van een banksaldo, doch alleen door een zich openstellen voor een geestelijk groeiproces, tijdens hetwelk Nederlandse Calvinisten worden omgevormd tot Canadese Calvinisten.

Dave Valstar.

ECONOMIE VAN NEDERLAND

Kosten van levensonderhoud

Het Nederlands Centraal Bureau voor de Statistiek publiceerde indexcijfers van de kosten van het levensonderhoud in Nederland over Juni 1958 (op basis 1951 = 100).

Het volgende overzicht vermeldt de prijsindexcijfers van de totale gezinsuitgaven en van de belangrijkste onderdelen daarvan voor de laatste maand van elk kwartaal, te beginnen met Juni 1957.

	Juni 1957	Sept. 1957	Dec. 1957	Maart 1958	Juni 1958
Totaal	120	124	122	123	123
Waarvan:					
Voeding	124	125	122	123	125
Woning	120	133	132	132	131
Kleding en schoeisel	86	88	87	85	85
Hygiënische en medische zorg	125	124	124	127	127
Ontwikkeling en ontspanning	112	113	114	115	116
Verzekeringen en belastingen	149	156	153	154	155

Sinds September 1957 blijken de prijsindexcijfers van het levensonderhoud in Nederland nauwelijks te zijn veranderd.

CANADESE ONDERNEMING

De Kitchen Installations Ltd. te Ajax (Ontario) zal te Rijsel in Nederland een dochteronderneming vestigen, die zich zal bezighouden met de fabricage van stalen keukenaanrechten.

Het bedrijf zal aanvankelijk aan ongeveer 50 personen werk geven en worden gevestigd in de gebouwen van een voormalig Nederlandse motorenfabriek.

Ingezonden:

HOE LANG KAN HET NOG?

De vraag: hoe lang kan het nog? wordt door vele gesteld, en menigeen beantwoordt die vraag: niet lang meer en waarom zullen we ons dan nog druk maken? Het is duidelijk, dat de band in de Chr. Vakbeweging losser wordt, om straks misschien helemaal te worden verbroken. En waarom zullen we ons dan zo bovenmatig inspannen voor de Chr. Vakbeweging?

Is dit antwoord tegenover God te rechtvaardigen? Kunnen we met dit antwoord ons aan onze vakbewegingsroeping onttrekken? Kunnen we zeggen: Heere, we hebben maar zoetjes aan gedaan, want we dachten niet veel tijd meer over te hebben? Rekent God met wat wij van de toekomst denken?

Ik geloof, dat ge zelf gevoelen zult, dat het zo niet mag. Wat weten wij van de toekomst? Wat weten we er van, hoelang we nog mogen bestaan als Chr. Vakbeweging in Canada? Maar dit weten we wel, dat, als de mogelijkheid niet uitgesloten is, dat straks de deur voor onze arbeid gesloten wordt, we **nu** moeten zorgen, ons doel "arbeiders te organiseren in bedrijfs- en industriële vakverenigingen na te streven door de practische toepassing van de Christelijke beginselen in collectieve onderhandelingen en andere middelen van onderlinge hulp en bescherming."

Dat is onze roeping **nu**. Voor de vervulling van die roeping zien we ons **nu** geplaatst. De veranderingen, die door de advocaat zijn geadviseerd **nu** aanvaarden en niet een beslissing uitstellen zoals geadviseerd wordt in "Open Brief" opgenomen in C.C. Sept. 5th, 1958. Men vat zijn bezwaren samen in het verwijt, dat de C.L.A.C. wel beweert de Christelijke beginselen te aanvaarden, maar in werkelijkheid het Woord Gods, waaruit toch die beginselen worden gekend, heeft losgelaten als de grondslag voor zijn handel en wandel. Tegen deze poging tot vernauwing der grenzen heeft de Christelijke vakbeweging zich met kracht te verzetten. Niet omdat zij tegen de omschrijving "de Christelijke beginselen, vervat in de Heilige Schrift" bezwaar heeft. Op de vraag van Ds. J. G. Sikkel in 1919 aan het dagelijks bestuur van het C.N.V. gericht, of "ook door het vakverbond de Heilige Schrift als het Woord Gods erkend wordt en daarom als de Bron, waaruit de Christelijke beginselen worden erkend," antwoordde het dagelijks bestuur bevestigend. En het voegde daaraan toe: "De practijk van 10 jaren, die achter ons ligt, waarin door het vakverbond gearbeid is voor de doorwerking der Christelijke beginselen in ons volksleven, spreekt o.i. wel zo duidelijk, dat omtrent de door U gestelde vraag niemand in twijfel behoeft te verkeren." Indien de schrijvers volkomen op de hoogte geweest waren met de historie der "grondslag kwestie" van de Chr. Vakbeweging in Nederland, als kortelijks omschreven, dan hadden ze met vrolijke harten de Christelijke sociale roeping der C.L.A.C. **nu** moeten helpen verdedigen inplaats van te adviseren "liever een beslissing uit te stellen dan er een te nemen, die de C.L.A.C. van haar positieve grondslag berooft."

Een erkende Christelijke Vakbeweging moeten we **nu** zijn, omdat we het **nu** nog kunnen doen. Dan zullen we, mocht de tijd komen, dat wij als C.L.A.C. niet meer kunnen werken, aan God verantwoording kunnen doen, dat we gedaan hebben wat we moesten en konden, toen we daartoe de gelegenheid hadden. En die gelegenheid is er **nu**. Kunnen we het nu doen? We kunnen, als we maar **meeleven.** We hebben de Vakbeweging altijd veel te veel gezien, als een zaak van een aantal mensen uit onze kring, die zich daarvoor druk maakten en daarvoor veel voelden, zich misschien daarvoor geroepen achten. En als we er zo over dachten, leefden we niet mee. Nu ja, we deden wel wat, we lieten die mensen niet in de kou staan, maar zij trokken de wagen en als zij tegen de brug op moesten, hielpen wij een handje mee. Maar dat is geen **meeleven.** Meeleven vraagt van ons, dat wij de wagen duwen, dat we precies weten, waar hij naar toe moet. Op de hoogte zijn van de weg, waarlangs hij moet getrokken.

Dat meeleven vraagt daarom "meeweten". Het is nu de laatste tijd meermalen voorgekomen, als ik sprak over de C.L.A. of Canada, dat na afloop de mensen zeiden: nu je er wat van hoort word je er warm voor, maar we wisten er zo weinig van. En nu vanavond is het me eerst duidelijk geworden, welk een grote taak de Christelijke Vakbeweging heeft, de onafwijsbare plicht, een getuige te zijn in WOORD EN DAAD. Elk uur en overal! Dat wij nu tot dit werk Gods hebben in te gaan met al onze kracht. Ziet, dat werd dan gezegd, terwijl ik niets nieuws verteld had, maar wat iedereen had kunnen weten als hij had meegeleefd. Werkelijk meeleven dringt tot **meeweten.** Zorgen, dat we van alles op de hoogte zijn, dat we lezen, wat het Vakverenigingsblad "The Guide" meedeelt wat de historie van de Chr. Vakbeweging ons vertelt, dat we aanwezig zijn op de vergaderingen. Daar heeft tot nu toe zoveel aan gemankeerd. **Meeleven** brengt in deze dingen een ganse omkeer, want meeleven dringt tot **meebidden.** Hoe dikwijls bidt ge voor de C.L.A.C., zo aan tafel, Zondags en in de week of in Uw stil persoonlijk gebed? Ik vrees, dat niemand van ons in dit stuk vrijuit gaat en toch is dat de derde bede van het "Onze Vader": Uw wil geschiede. De bede voor 't Christelijk sociaal werk heeft de Heere Jezus in ons bidden ook een plaats gegeven, en wij, wij slaan die bede over of plaatsen haar achteraan, als we er nog aan denken. Waarom? Omdat we niet meeleven. Als we dat deden, dan zouden we meebidden. Gedurig, telkens weer. De Chr. Vakbeweging voert op 't sociaal-economisch terrein de strijd voor het Koninkrijk Gods tegen de machten der duisternis. Dat is niet een strijd van de arbeider, maar ook van de Kerk. En daarom moeten de leden der Kerk om 's Heeren wil meestrijden in het gebed. De stem der Kerk wordt zo weinig gehoord. Het gaat hier immers over stoffelijke dingen, en het officiële christendom bemoeit zich soms alleen met 't geestelijke. Satan moet in zijn strijd tegen het Koninkrijk Gods niet een eenzame C.L.A. werker ontmoeten, maar Satan moet tegenover zich vinden de Kerk, de Algemeen Christelijke Kerk in al haar leden, die bij Gods troon biddend meestrijden en meewerken om het behoud van de C.L.A. of Canada. Als dit geschiedt, zullen alle leden der C.L.A. instemmen met de verandering der Constitution. En dan leggen we ons werk den Heere voor. Dan doen we niet meer dan we kunnen. Maar dan doen we, wat God van ons vraagt. En dan mogen we de zegen van God verwachten. Wat is nu hierop Uw antwoord? Wij hebben zulk een ontzaglijke kans, met het tijdelijke goed dat ons toebetrouwd is, vrienden te maken; vrienden voor eeuwig uit de onrechtvaardige Mammon, vrienden die ons ontvangen zullen in de eeuwige tabernakelen als ons alles, alles hier eenmaal ontvalt! Luc. 16 : 9.

Grijp toch de kansen door God U gegeven, om iets voor het eeuwig Rijk van Uw Koning te doen, midden in deze ondergaande wereld!

De Koning roept!

Andy Boersma,
934 Garth St.,
S.S. # 2, Hamilton, Ont.

WERKLOOSHEID in Nederland

Aan het eind van het eerste halfjaar 1958 bedroeg het aantal werkloze mannen (inclusief arbeiders werkzaam op aanvullende werken) in Nederland 73.582. Dit aantal bedroeg aan het eind van 1957, 103.924 en aan het eind van het eerste halfjaar van dat jaar 31.484.

De stijging van de werkloosheid, die in de laatste maanden van 1957 als gevolg van de teruggang der bedrijvigheid in Nederland plaats vond en die zich in het eerste kwartaal van 1958 voortzette, kwam in de loop van het tweede kwartaal van dat jaar tot staan tengevolge van een lichte verbetering in de algemene economische situatie en een toeneming van de seizoenwerkzaamheden in de landbouw.

Per 1000 mannelijke beroepsbeoefenaren was het aantal werklozen aan het eind van het eerste halfjaar 1958, 23 tegen 32 aan het eind van 1957.

Ultimo Juni 1957 was dit aantal 10.

Lezers schrijven:

" . . . At the same time I wish to tell you that we like Calvinist-Contact very much and are always looking forward to see it come with the mail-courier at the end of the week."

Kerknieuws

CHR. REF. CHURCH

Beroepen te Medicine Hat, Alta, Rev. B. Den Herder van Lacombe, Alta.

te Vancouver (First) B.C. Rev. J. T. Holwerda van First Bellflower, Cal.

te Newmarket, Ont. Rev. W. Feenstra van Haney, B.C.

Aangenomen naar Jasper Place Cand. Gerard Nonnekes te High River, Alta.

Bedankt voor Pembroke, Ont. Cand. G. Nonnekes te High River, Alta.

voor Essex, Ont. Rev. Dr. R. Kooistra te Red Deer, Alta.

Bedankt voor Peers, Alta, Cand. Andrew van Schouwen.

voor Emo, Ont. Cand. Donald van Gent.

voor Burnaby, B.C., Cand. J. W. Dijkstra.

voor Vancouver I, Rev. N. Vogelzang van Salt Lake City.

Bedankt voor Terrace, B.C. Cand. G. Nonnekes te High River, Alta.

Bedankt voor Simcoe, Ont. Rev. J. H. Rubingh te Winnipeg, Man.

FREE CHR. REF. CHURCH

Beroepen te London Ds. J. H. Velema van Apeldoorn, Holland.

REFORMED CHURCH

Aangenomen naar Whitby, Ont. Rev. G. Rezelman te Adams, Nebr. U.S.A.

Aangenomen naar Leamington, Ont. (Domestic Missions) Rev. R. Vander Pol te Harriston, Ont.

Bedankt voor Stoney Creek, Ont. Rev. G. J. ten Zijthoff te Vancouver, B.C.

CHR. REF. CHURCH SAMENSPREKING

De kerkeraad van de First Canadian Reformed Church, Mohawk Road, West Hamilton, Ont. kwam 10 September j.l. tot Classis Hamilton van de Chr. Ref. Church met het verzoek dat een commissie, zo mogelijk, zou worden benoemd om officieel een samenspreking aan te gaan met de kerkeraad voornoemd over zeer veel dat samenbindt, in feite de hoofdwaarheden van het geloof in de God der Schriften, en over wat tot nu nog gescheiden gehouden heeft. In antwoord op dit verzoek heeft de Classis besloten zulk een commissie te benoemen. Deze commissie bestaat uit de volgende leden: Rev. John Ehlers, Rev. A. H. Venema, Rev. S. Terpstra, Ouderling L. Smit, Ouderling P. Groen. In de naaste toekomst zal zulk een samenspreking gehouden w rden.

EVANGELIST IN VASTE DIENST

De "Mountain Mission" van de First Christian Reformed Church te Hamilton ontving als Evangelist in vaste dienst Mr. Henry Van Til, graduate van The Reformed Bible Institute te Grand Rapids. M.. Van Til is met zijn gezin met vijf kinderen uit de Ver. Staten naar Canada geëmigreerd en is zijn werk in Hamilton Zondag j.l. officieel begonnen.

BEVESTIGING CAND. VAN EEK

EXETER, ONT. — De bevestiging van Candidaat A. G. Van Eek als predikant van de Christian Ref. Church alhier zal D.V. plaats hebben op Vrijdagavond 26 September a.s. om 8 uur p.m. in de Chr. Ref. Church aan de Mainstreet North te Exeter.

BEVESTIGING DS. J. G. KUNST

GALT, ONT. — Op Vrijdagavond 12 September werd in de Lincoln United Church Candidaat J. G. Kunst bevestigd als predikant van de Christian Reformed Church alhier. De bevestigingsdienst werd geleid door Rev. J. C. Derksen van Guelph, terwijl voorts aan de plechtigheid deelnamen de predikanten H. Numan, T. C. Van Kooten, J. Van Dijk, A. H. Venema, D. J. Scholten, A. J. J. VandenPol, D. J. F. Guillaume, die de predikatie hield over 1 Cor. 4:1, "Zo moet men ons beschouwen: als dienaren van Christus, aan wie het beheer van de geheimenissen Gods is toevertrouwd".

Na afloop kwam men samen in de basement.

BEVESTIGING DS. J. HOOGLAND

LANGLEY — Zondag 7 Sept. was een blijde dag voor de gemeente te Langley, daar Ds. J. Hoogland zijn intrede deed als eerste eigen predikant. De tekst welke Ds. Hoogland voor deze dienst koos was uit Romeinen 1:16. De kracht van het evangelie die voor ons is, in ons is, en door ons is.

Vrijdagavond daarvoor vond de bevestiging plaats, waarbij verschillende predikanten het woord voerden. Maandagavond werd in Masonic Hall een welkomstavond gegeven onder leiding van Mr. J. Rusticus. Afgevaardigden van verschillende verenigingen spraken een woord van welkom tot de nieuwe predikant-en-gezin. R. W.

CHR. HIGHSCHOOL SOCIETY

De Hamilton District Christian Highschool Society hield Zaterdag 13 September een ledenvergadering in de Chr. Ref. Church te Hamilton, o.l.v. Rev. J. Ehlers. Ongeveer 30 personen waren aanwezig, waarvan 11 toetraden als nieuwe leden. De Secretaris deelde mede, dat de in Mei opgerichte vereniging reeds in Augustus geroepen werd, te beslissen of er practisch gewerkt zou worden, daar er een mogelijkheid gevonden was om aan de Hamilton Christian School (met reeds 10 grades) een grade 11 te verbinden. Hiertoe werd besloten. Het ledental werd gerapporteerd als 50. Mr. S. J. Kapinga meldde als penningmeester ruim 1000 dollar inkomsten, voornamelijk uit collecten en giften. De voorzitter deelde mede, dat het instellen van grade 11 was gebeurd op aandrang van verschillende ouders. Daar zo laat gestart werd, was nog niet alles naar wens. O.a. het transportatieprobleem is voor velen nog niet opgelost. Niettemin zijn er voor grade 11 nu 15 studenten, afkomstig uit Hamilton, Jarvis, Greensville, Burlington, Fruitland, St. Catharines, Drayton, Kitchener en zelfs uit Pembroke.

In verband met de standaard van het onderwijs, waarover enkele vragen werden gesteld, zei de voorzitter, dat gestreefd wordt naar een hoog onderwijspeil. Ook wordt geprobeerd, overheidsexamens voor de leerlingen te krijgen, zodat mag worden aangenomen, dat dit high-school-onderwijs t.z.t. ook officieel erkend zal worden. Daar nog geen eigen gebouw met de benodigde faciliteiten beschikbaar is, kan dit jaar geen scheikunde onderwezen worden, doch de voorzitter verklaarde, dat alle voorgeschreven onderwerpen onderwezen worden, zodat van een volledige highschoolklas gesproken kan worden. Wel werd toegegeven dat de nadruk aanvankelijk ligt bij de opleiding van onderwijzers.

Naderhand bij de behandeling van de begroting werd nogmaals duidelijk, hoe groot de taak wel is, die deze organisatie op zich heeft genomen. Voor dit jaar kon door medewerking van de Chr. School Society te Hamilton het highschool-onderwijs worden voortgezet met een begroting van $6.000, maar voor de toekomst zullen enorme bedragen nodig zijn. Men verlangt zekerheid, dat op deze grade 11 ook een 12de grade volgt, zodat met het bouwen van een eigen school niet lang meer gewacht zal kunnen worden. Plannen daarover lopen in de beramingen uiteen van 30.000 tot over de 150.000 dollar. Het is nog niet uitgemaakt, bij welke klas men de scheiding zal maken tussen grade school en highschool. Sommige plaatselijke lagere Chr. scholen beginnen reeds met grade 9 en overleg zal hier moeten plaats hebben.

De statuten en reglementen werden behoudens een klein onderdeel, aangenomen. Het lidmaatschapsgeld werd vastgesteld op $5.— per jaar, de begroting werd goedgekeurd, evenals de voorlopige schoolgelden, zoals destijds in C. C. zijn bekendgemaakt.

Een definitief bestuur werd gekozen, bestaande uit de heren Rev. J. Ehlers. (pres.), J. Colenbrander, St. Catharines; S. J. Kapinga, Guelph; Dr. J. Roukema, Ryckmans Corners; Rev. A. J. J. Vanden Pol, Drayton; Rev. A. H. Venema, St. Catharines en Rev. A. Persenaire, Greensville.

Grateful to the Lord we announce the birth of a daughter and sister

Helen Edna

Mr. and Mrs. A. Hiemstra
Nellie and Margaret

6 September 1958
Bowmanville, Ontario
66 Wellington St.

CLASSIFIED ADS

ARE EASY AND NOT EXPENSIVE

Pay your advertisement when you send it in. See our new standard-rates below:

Birth-announcements	$ 2.50
Engagement-announcements . . .	$ 2.50
Marriage and anniversaries . . .	$ 3.50
Notifications of death	$ 3.50

"For Sale" and "Want" advertisements up to 40 words $ 2.00.
For every word more 5¢.
For "letters under number" $ 0.50 extra.

Send your payment together with your ad to:

Calvinist-Contact
Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

De Heer verblijdde ons met de geboorte van een zoon
CLARENCE
B. Duits.
J. Duits—De Boer.
Krommenie, 26 Aug. 1958.
Noorderhoofstraat 76.

Door Gods genade werden wij verblijd met de geboorte van een dochter en zusje
MARGARETH CATHERINE
Mr. & Mrs. Peter Suk.
Evelyn Linda.
Hanniwell Rd., St. Davids, Ont.
11 September 1958.

Heden ontvingen wij bericht uit Almelo, Nederland, dat nog vrij onverwacht is overleden onze broeder
MEINDERT VAN DIJK,
oud 38 jaar.
Psalm 103 vers 15a.
P. Hansma.
J. Hansma—v. Dijk.
Haley Station, Ont.

Two Dutch boys would like to make an
ACQUAINTANCE
with two nice girls, ages 18 ot 20. Enclose a snapshot please, it will be returned upon request. Reply to No. 1139, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

Charmant, leuk meisje z.k.m. beslist beschaafd, ontwikkeld heer. Chr. beg. Voll. geh. verzekerd. Brieven onder no. 1140, % Calvinist-Contact. P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

Gevraagd:
HULP IN DE HUISHOUDING
Goede plaats voor juiste persoon. Vaste betrekking. Brieven onder no. 1136 % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

Zoekt U een gezellig
HOLLANDS KOSTHUIS
waar ook goed Engels gesproken wordt? Bel JA 8-6680, Mrs. M. Gaasenbeek, 197 Catharine St. S., Hamilton, Ont.

---

100 Acre DAIRY FARM

Dit is een goede farm. Lichte grond, geschikt voor alle gewassen. Al het vee en machinerieën wil de farmer er bij verkopen. 2 tractors, ploeg, eg, zaaimachine. Holstein koeien. Enz. enz. 6 bus melkcontract. De farm is gedraineerd. 2 houten silo's. Grote barn. 8 kamer huis. 3 mijl van Simcoe. Vraagprijs is $ 45,000.00 met een goed down-payment. Er groeit genoeg voor al het vee.

JACK BYLSMA
REAL ESTATE
1607 King St. East, Hamilton, Ont.
Bel L.I. 9-3894 of schrijf.

Welke eenvoudige
JUFFROUW OF WEDUWE
wil van nu tot Nov. de huishouding waarnemen in klein gezin (1 kind v. 4 j.), waarvan de moeder helpt op de tuinderij in de Holland Marsh. Br. m. verlangd loon aan G. Keep, R.R. 2, Newmarket, Ont.

BOERENARBEIDER GEVRAAGD
met ingang van 1 Nov. op een gemengd bedrijf, omgeving Ingersoll. Contactman G. W. Klomps, R.R. 2, Mossley, Ont.

Executive-type Salesmam

STARTING SALARY between 300-360 per month, under comprehensive 3-year on the job training program, with one of America's oldest life insurance companies. No experience necessary. Give age, education, employment background and marital status.

All replies confidential. Write Box 1134, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

CHICKEN IN A BASKET:
delicious!
Insurance in ONE basket: cheaper! 10% Discount when you combine Fire, Ext. Cov., burglary, liability, etc. Call
WM. UBBENS INSURANCE
69 Duggan Ave., Toronto 7, Ont.
Office: ST 8-8874, Home: HU 8-2343

Gevraagd

VOOR DIRECT EEN

FLINKE JONGEN OF HALFWAS
als stucadoors helper.

Goed loon. Inwonend. Brieven aan:

Mr. D. Wijga
PLASTERING CONTRACTOR
R.R.2, BRAMPTON
Tel. Huttonville 108

Zevende jaarlijkse
Sint Nicolaas reis
MAASDAM
24 Nov. van HALIFAX
22 Nov. van New York
Aankomst Rotterdam 2 Dec.

S.S. Maasdam (15.024 ton) volledig "airconditioned" en van "stabilizatoren" voorzien.

Échte Gezelligheid vindt U alleen op een schip.

OMDAT u 9 dagen voor allerlei pretjes hebt; 9 dagen om oude banden weer aan te knopen en om nieuwe vrienden te maken.

Omdat u op dit mooie en geriefelijke schip ruimte te over hebt om Uw benen te strekken, om uit te rusten, om aan sport te doen, om het leven aan boord ten volle te genieten.

Omdat op de Maasdam de voornaamste lounges, dekken, eetzalen, bibliotheek en winkelgalerij volledig ter Uwer beschikking staan wanneer U toeristenklasse reist.

Omdat U de kinderen met een gerust hart kunt meenemen in de wetenschap dat ze zich met elkaar amuseren zullen, met feestjes en allerlei georganiseerde pretjes. Dat ze hun eigen speelkamers hebben en dat ze bezoek van Sinterklaas en zwarte Piet zullen krijgen met cadeautjes voor de jongens en de meisjes.

Omdat een reis op de Maasdam alleen maar te vergelijken is met een verblijf in een mooi hotel in een badplaats, met 3 volmaakte maaltijden per dag, afgewisseld door allerlei "snacks," alles zonder extra kosten. De minimum toeristenklasse-prijs is $181,50 van Halifax naar Rotterdam. (Beperkte 1ste klasse accomodatie beschikbaar vanaf $252.)

Omdat de heer R. Tjalsma van ons kantoor in Montreal gedurende deze reis Uw opgewekte gastheer zal zijn; geen moeite zal hem te veel zijn om deze reis voor U tot een onvergetelijke vacantie te maken.

Omdat U volledige ontspanning vinden zult op het van "stabilizatoren" voorziene Nederlandsche schip "Maasdam" met zijn staf van experts. En U zult ruimschoots op tijd in Rotterdam zijn om Uw eigen Sinterklaas-viering niet mis te lopen.

"IT'S GOOD TO BE ON A WELL-RUN SHIP"

Boekt tijdig bij Uw reisbureau.

Holland-Amerika Lijn

MONTREAL: Dominion Square Bldg., 1010 St. Catherine Street West
TORONTO: 159 Bay Street • **WINNIPEG:** Room 405, Royal Bank Bldg.
VANCOUVER: 540 Burrard Street

TE KOOP:
Prachtige BLOEMENZAAK

bestaande uit: 5 kasten, 9000 voet, met volle crop. Chrystanten (Half season), Anjers, Snaps, Potted Mums. 2 Ketels, 1 warm water, 1 stoom. Nieuwe cooler, city water, wholesale & retail. Retail kan geweldig uitgebreid worden. Extra land om eventueel bij te bouwen.

Een goed huis met centrale verwarming, 4 kamers en badkamer beneden, 3 slaapkamers boven en basement. Dubbele garage, met apartment 3 kamers en badkamer.

Dit bedrijf is prachtig gelegen in "small town" in Niagara Peninsula. Prijs $ 36,000.—, down $ 12,500.—.

Gegadigden moeten ervaring hebben en gelieven te schrijven onder No. 1138, % Calvinist-Contact, Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

Uw **HOLLAND-AMERIKA LIJN-vertegenwoordiger** is **ADRIAAN LIMBERTIE** van
DONWAY TRAVEL AGENCIES
Don Mills Shopping Centre, Don Mills (Toronto) - HI 4-8467

DUTCH BOOKSTORE
H. VAN PELT
25 Hiawatha St. - ST. THOMAS
Voor het Hollandse boek zijn wij het
VOORDELIGSTE ADRES
Vraagt onze lijsten!

Een uurwerk kopen of laten repareren is een zaak van vertrouwen!
DAN DEWAAL DIAMONDS - JEWELLERY
402 Adelaide St. bij Dundas London, Ont.
Tel. GE 8-9212; huis: HU 3-7928W
Free parking 1ste straat links vcorbij de store, Marchell St.

FARMS TE KOOP AANGEBODEN

50 acres in East Flamboro, aan hoofdweg, goed hoeklot, voor Service Station, groot huis en goede gebouwen, $ 43,000.—.

133 acres prachtig farmland, modern groot huis, prachtige barns niet te ver van Hamilton, voor $ 32,000.—.

100 acres aan de Grand River, mooi farmland, bijna nieuwe gebouwen, bij Caledonia, $ 20,000.—.

3 acres in Dunnville, prachtig lot, tuin en gras, 6room huis voor $ 10,000.—, ± $ 3,000.— down.

1 acre en schoolhuis, goed water, op de hoek van 2 hoofdwegen in Blackheath, $ 3,500.—.

2 acres vlakbij Hamilton en Highway 20, goed huis en andere gebouwen, maar $ 8,900.—.

Zoekt U een zaak, farm of een huis? Wij helpen U kopen en verkopen.

Vraagt U maar naar

CARL WARBRICK
JA 9-6817
SPENCELEY REAL ESTATE
James St. on the Mountain.

Voor alle land-, zee- en luchtreizen dit reisbureau
G. DEN HARTOG
Agent
"Holland America Line", "Seven Seas", enz.
R.R. 2, AYLMER
Highway 73 South - Phone 437 R 38

LOW PRICED FARM

100 acres of medium clay loam with approximately 95 acres workable, balance in hardwood bush. Comfortable 7 room home, full basement, clean and well decorated. "L" shaped bank barn 40 x 50 and 30 x 40. Good drilled well. Hydro throughout. Located on a main road west of Orangeville, close to school. Full price $ 6,800 with $ 2,000 down.

CLOSE TO ORANGEVILLE

200 acre farm situated 2 miles west of Highway 10 and approximately 6 mile from Orangeville. Rich clay loam with 125 acres workable, 30 acres of bush, balance in pasture. Bank barn 48 x 60 painted and in the best of condition with new roof. Implement shed and hog pen. 7 room frame home with good roof. Excellent water supply with good well and stream. Full price $ 15,900. Must be sold to settle estate.

100 ACRE DAIRY FARM

Full price $ 12,800. Located on a main road just east of No. 24 highway in the Shelburne area. Six room home built 8 years ago, quite modern with hot and cold water on tap, hardwood floors and recently decorated. Full basement with furnace. Bank barn 50 x 92, well stabled and in good condition throughout. Milk house with cooler. Soil is a medium clay loam with approximately 70 acres workable, balance in hardwood bush and pasture. Spring creek crosses the corner of the property.

G. A. HUTCHISON - REALTOR
194 Broadway - Phone 1070 - Orangeville, Ont.

1e KLAS HOLSTEIN FARM

100 acres, waarvan 8 acres bos. Goed 10 kamer huis, heet en koud water "under pressure", mooie badkamer. Grote barn met stalling voor 24 stuks melkkoeien. Implement shed, chicken coop en garage. Water "under pressure" in barn. De farm is gelegen aan hoofdweg en rivier, slechts 3 mijl van Chr. Ref. Church. 28 stuks Holstein stamboek vee. De koeien vormen een zg. "accredited and listed herd".

Alle benodigde machinerieën in zeer goede staat. Melkcontract. Melkcheque ruim $ 400.— per maand. Prijs $ 36,500.—. Minimum downpayment $ 8,000.—.

Betalingen op de hypotheek $ 180.— per maand, rente en aflossing inbegrepen.

Indien U niet over voldoende downpayment beschikt, aarzelt niet ons te raadplegen. Wij helpen U financieren.

Belt of schrijft naar:

KRAAIJ AND SCHRIEL, REALTORS
29½ KING STREET ST. CATHARINES, ONT.
Tel. MUtual 2-9545. Res. Tel. WEbster 4-1813; WEbster 4-1563